

CLARKDARITON

Rudé oko Beteigeuze

Knihovnička Perry Rhodan 48

Přeložil Jaroslav Kuťák

Kromě obou Arkonidanů Thory a Cresta, myšoba Guckyho a pozemšťanů se vesmírem pohybovaly už jenom další dvě bytosti, které byly přesvědčeny, že znají souřadnice Země.

Jednou z nich byl Tophtor, galaktický obchodník, patriarcha **rodu** Těžkých, dobře půldruhého **metru** vysoký a stejně **tak** široký, zeleně zbarvený, neomezený vládce velké vesmírné flotily.

Tou druhou byl palubní počítač na Tophtorově vlajkové lodi. Počítač ani Tophtor si ovšem neuvědomovali, že mutanti Perryho Rhodana už dávno v paměti počítače zaměnili správné souřadnice za jiné. Jako planeta Země v něm teď figurovala třetí planeta obřího slunce Beteigeuzy, 272 světelných let daleko od sluneční soustavy.

To byla skutečnost, jejíž vinou měly dvě velké vesmírné civilizace, které hodlaly jednou provždy a definitivně Rhodana Í Jeho mateřskou planetu zničit, přijít zkrátka.

Lidstvo konečně dospělo a udělalo ze sebe a ze své Země to, co generace předtím považovaly za optimistická snění několika fantastů.

Světová vláda už nebyla utopií. Národy se spojily, padly hranice **a cla**. Finanční ministr **Země**, Homér G. Adams, zavedl; jednotnou měnu, takzvaný solar. Bývalé velmoci i malé národy měly rovnocenný podíl ve Velké radě Světové vlády, která pravidelně zasedala v hlavním městě Země **Terranii**.

Nebezpečí válečných konfliktů bylo konečně zcela zažehnáno. Peníze, které byly dříve nesmyslně utráceny za zbrojení, se nyní využívaly k výstavbě gigantické pozemské vesmírné flotily, která měla posléze patřit pod velení Světové vlády. Zatím však byla podřízena mužům Rhodanovy Třetí moci, státního útvaru, vybudovaného za pomoci Arkonidanů.

V Terranii, uprostřed pouště Gobi, vládl **čitý** ruch. Milionové **město**, zárodek sjednocené Země, očekávalo zprávu **svého** prvního občana, který se po půlročním odloučení konečně vrátil domů. Nikdo nevěděl, co se během **těchto šesti** měsíců stalo, ale **všichni tušili, že** to musely být skutečně důležité věci, **když Perryho** Rhodana zdržely od domova tak dlouho,

Šéfinženýr **Kowalski** a elektronik **Harper** měli volno a **plni** očekávání seděli **před** obrazovkami ve společné místnosti bytu, **který** sdíleli ještě se dvěma dalšími **muži**. **Ti** teď měli **noční** směnu.

Stacionární obraz ukazoval vesmír. V pozadí se vznášela Mléčná dráha, před níž stál stín torpédovité lodi. Jenom jediné slovo prozrazovalo, **že** mají na programu správnou stanici: Terrania.

Všichni lidé na Zemi věděli, **že** je čeká velká událost. Nebylo nikoho, kdo by **chtěl** Rhodanovo vysílání **zmeškat**. Spousta lidí viděla přistávat obrovský kulovitý křižník, jaký se na Zemi ještě nikdy **nesnesl**. Černými literami **na něm stálo** napsáno: **TITAN**.

„Jsem napnutý, co nám poví **za** novinky.“

Mluvili o něm - o Perrym Rhodanovi, o muži, který sjednotil Zemi a vytvořil z ní kosmickou velmoc. Byl možná jediným člověkem, který na Zemi neměl žádné nepřátele.

Ovšem **tam venku, v nekonečných vesmírných** dálavách...

„Uvidíme!“ zamumlal **Harper a protáhl** se v **křesle**. „**Hele, už to začíná!**“

Stříbrná Mléčná dráha z obrazovky zmizela a udělala **místo** tváři muže, kterého každý znal. **Byl to** Rhodanův zástupce **na Zemi** Albrecht Klein. Zastupoval administrátora Rhodana během jeho nepřítomnosti.

„Přátelé! Pozemšťané!“

Plukovník Klein vložil do řeči působivou pauzu a usmál se **do** kamery - na pozdrav miliardám lidí.

„Perry Rhodan se vrátil z vesmírné expedice a v krátkosti vás teď o ní bude informovat- V příštích dnech lze očekávat obsáhlejší zprávu, takže vás prosím o porozumění, pokud se administrátor vyjádří stručně. Tímto předávám slovo **Perrymu** Rhodanovi!“

Plukovník Klein opustil obrazovku.

„Pozemšťané!“ začal Perry Rhodan a simultánní tlumočnické přístroje automaticky převáděly jeho slova do řečí jednotlivých národů. „Během uplynulých šesti měsíců se toho stalo hodně - jak tady na Zemi, tak i ve vesmírných dálavách. Všichni si jistě vzpomínáme, že jsme odtud vzlétli proto, abychom vyhledali arkonidské impérium ve hvězdném mraku M 13, dvaatřicet tisíc světelných let daleko odtud. Arkon jsme našli, ale zažili jsme tam velké zklamání. Už před šesti lety tam převzal veškerou vládu centrální počítač, což si sami vlastně způsobili letargií, zdegenerovaní Arkonidané.

Podarilo se nám tomuto centrálnímu počítači, který si říká Regent, nebo také Velký Koordinátor, ukořistit dosud největší známý křižník vesmíru: TITAN. Počítač s námi nakonec uzavře! spojení, protože byl ohrožován vnějším nepřítelem. My jsme Regentovi pomohli a získali si tak jeho důvěru - pokud lze u počítače mluvit o emocích. Během následujících událostí se zcela jednoznačně prokázalo, že naše Země má zarputilé nepřátele - vesmírné obchodníky, zvané Skoka-

ni. Naštěstí však neznají pozici Země, i když se domnívají, že ano.

Je tu však ještě někdo, kdo by rád věděl, kde ve vesmíru pluje naše mateřská planeta, - sám Regent, který vedle sebe ne-strpí žádnou jinou moc. Země však vyrůstá ve vesmírnou velmoc, a přestože jsme jeho spojenci, počítá s námi do budoucna jako s protivníky a chce se pojistit.

Centrální počítač na Arkonu je chladně logický a střízlivý, navíc naprosto nekompromisní. Vidí v nás sice vítanou pomoc, ale zároveň ví, že se Země nehodlá stát kolonií Arkonu.

Zdůrazňuji přitom jeho chladnou logiku uvažování. Kdyby věděl, kde Země leží, bezesporu by na ni ihned zaútočil. Zatím to neví.

Skokan Tophor mu to už neprozradí, protože jsme přeprogramovali paměť jeho palubního počítače. Jakmile se ho dnes Tophor zeptá na pozici Země, dostane od něj souřadnice třetí planety Beteigeuzy v souhvězdí Orionu, dvě stě sedmdesát dva světelných let daleko od nás.

Je mým plánem, aby Skokané - možná dokonce i centrální počítač na Arkonu - uvěřili, že zničit skutečnou Zemi. Země přestane oficiálně existovat. Teprve až vybudujeme dostatečně velkou flotilu a až se z nás všech stanou skuteční Pozemšťané, teprve pak budeme moci znovu předstoupit před Regenta a vyslovit své požadavky. Ne jako jeho pomahači, ale přinejmenším jako rovnocenní partneři."

Celou řeč doprovázel potlesk sálu, v němž Rhodan mluvil. Ted' se ozval znovu. Tleskali i oba Arkonidané, kterým vláda počítače nad jejich Impériem rovněž nevyhovovala.

„Pozemšťané! Seznámil jsem vás s hlavními věcmi, abych vám objasnil důvody našich dalších činů. Ještě tento týden odstartují dva těžké křižníky k souhvězdí Orionu, aby jedné tamější neobydlené planetě, kterou budeme vydávat za Zemi, propůjčily zdání života. Lze očekávat, že Tophor nehodlá dlouho váhat a že se proti údajné Zemi brzy vrhne. My budeme při tom."

Rhodan zvedl ruku a zamával do kamery. Obrazu zmizel ;a namísto něj se znovu objevil nápis Terranii

Kowalski vstal a **vypnul** přijímač. **Podíval se na** Harpera.

„No? Tak co ty na to?”

„Já ti nevím," odpověděl Harper. „Vypadá **tak** strašně neomylně, až mám strach, jestli třeba nepřehlídne nějakou chybu."

„Nesmysl!" rozčilil se Kowalski. „**Perry Rhodan** dělá **chyby** jen málokdy, a pokaždý o nich ví!"

Harper přikývl a vstal.

„Možná, Kowalski, možná. Ale modleme se, aby mu to i tentokrát vyšlo. Kdyby něco zanedbal teď, pak nám buď pámbu milostiv!"

^ .*. ^

„Taková nespravedlnost bije do očí! Budu si stěžovat!"

Hlas byl vysoký, pištivý a ostrý, jeho tón samá výčitka, ale zdálo se, že na Rhodana stejně neudělal žádný dojem, protože se měkce pousmál a přešel rozrušenému myšobovi rukou po srsti.

„Ale no tak, Gucky! Proč tak zostrá? Nezasloužil sis snad pořádnou dovolenou? Podívej, vždyť tady zůstávám i já."

Ale mimozemšťan Gucky, podobající se kříženci myši a bobra, nesouhlasil. Byl asi jenom metr vysoký, ale měl mimořádné vlohy, protože ovládal telepatii, telekinezi a teteportaci jako málokterý z mutantů.

„Jistě!" zazubil se. „**Jenže deset** mutantů **tam letí** Jenom **já** ne!"

„Mé rozhodnutí je konečné," odmítl ho Rhodan energicky a znovu se věnoval shromážděným mužům: „Major Deringhouse převezme CENTURIO, major McCleary TERRU. Oba křížníky mají posádky zhruba čtyř set mužů a jsou vybaveny strukturálními kompenzátory. Nikdo jejich hyperskoky neza-

měří. Kromě toho se akce zúčastní také deset mutantů pod velením Johna Marshalla. Ten ode mne dostane neomezené pravomoce a bude podřízen pouze Deringhousemu."

Vedle Rhodana stál podsaditý, silný muž se zrzavým ježkem na hlavě a s širokou tváří. V jeho blankytně modrých očích stála nevyslovená otázka, ale pak zavrtěl hlavou. Rhodan si toho všiml.

„Co je. Bully? Nějaké námitky?"

Reginald **Bull**, Rhodanův nejlepší přítel a nejbližší důvěrník, vedle toho také bývalý ministr obrany Třetí moci, vypadal tak překvapeně, že na rozpaky rychle zapomněl.

„Ne, všechno je jasné - jen bych chtěl dát za pravdu Gucky-mu."

„Co to má znamenat?"

„Myslím, že je to nespravedlivý, když tady máme zůstat zrovna my. Co tady máme co být, když se má skoro tři sta světelných let od nás rozhodovat o další existenci Země a lidstva? Gucky je nejlepší ze všech mutantů a já..."

„Hm?" usmál se Rhodan pobaveně. „A ty?"

„A já jsem koneckonců jeho přítel!" **To bylo všechno**, co **Bull** mohl odpovědět.

Myšob **mezitím** natahoval uši. V **očích** se mu třpytily pobavené jiskřičky.

„**Díky**, starej kámo, díky!" pištěl zvesela. „**Budu** si to pamatovat. Ale bojím se, že se snažíme marně. Plán **bitvy** je už hotovej. Tentokrát nás není zapotřebí."

Rhodan se na něj usmál.

„Jak dobře jsi pochopil situaci, Gucky! Obě lodě jsou připraveny ke startu a ještě v noci odletí k hvězdě Beteigeuze. Deringhouse, znáte plán akce. Budete s McClearsem předstírat obranu tamější třetí planety. Potom, až na vás obchodníci zaútočí, stáhnete se zpět a zmizíte, jakmile protivník třetí planetu definitivně zničí. Musíme ji obětovat, ale naštěstí na ní neexistuje žádný inteligentní život. Skokani nebudou váhat a

zničí ji rychle. I počítač na Arkonu jim **za to** bude vděčný. Vlastně je to škoda, měl jsem tu ocelovou kopuli docela rád."

Crest si odkašlal. „A co bude potom?" zeptal se tiše. Rhodan na něj pohlédl. „Nu, pak přijde řada na nás, Creste. Možná nám potrvá roky, možná desetiletí, než dospějeme ke svému cíli. Každopádně na Arkon vyrazíme až tehdy, kdy mu budeme moci bez jakýchkoliv výčitek oznámit, kde leží Země. Země, která bude moci centrálnímu počítači diktovat své podmínky. Myslím, že se to stane i ve vašem zájmu, Thoro."

Oba souhlasně přikývli.

Bull se najednou zašklebil a poklepal Guckymu prstem na rameno. Zamrkal na Rhodana a pateticky dodal: „A při našem znovuzrození se budou jistý osoby moc a moc divit!"

^ A ^

Rhodan, Bull, oba Arkonidané a Allan D. Mercant stáli na okraji rozlehlého kosmodromu, kde se křižníky připravovaly ke startu. Reflektory plochu kosmodromu rozzářily.

Mercant vypadal mladší, **než** byl. Rhodan si však všiml, jak tento bývalý šéf rozvědky západního světa během posledních měsíců zestárl. Zodpovědnost, která **na** jeho ramenou spočívala, mu ubírala sílu a přidala šedin.

„Tak zase teti pryč," poznamenal suše. „Ale tentokrát tu našťestí nezůstanu sám."

Rhodan nespouštěl oči z třpytících se kulovitých křižníků.

„TITAN zůstane ve stálé pohotovosti, Mercante," poznamenal. „Jakmile bych dostal znepokojivou zprávu, poletím."

„Jakou znepokojivou zprávu?"

„Zapomínáte, **že** soustavu slunce Beteigeuze neznáme. Spoléháme jen na katalogy Arkonidanů. Dobrá, třetí planeta je neobydlená, a možná by se na ní za pár milionů let vyvinul nějaký inteligentní **život**. **Co** ale první a druhá planeta? **Co** ta čtvrtá?" .^r

„Beteigeuze je rudé slunce. Jeho průměr je Čtyřístakrát větší než průměr našeho slunce. Divím se, že třetí planeta vůbec má nějakou vegetaci - nebo by mohla mít."

„Jste politik, milý Mercante, nikoli vědec. Velikost slunce nehraje žádnou roli, ani jeho tepelné vyzařování, pokud jsou planety dostatečně daleko od něj. Zóna života v soustavě závisí na poměrech vzdáleností a vyzařovaného či přijímaného tepla." Podíval se na hodinky. „Za dvě minuty startuji."

Bull zůstal nápadně mlčenlivý. Bez hnutí postával a díval se na CENTURIO a TERRU. Rhodan tušil, co se v něm odehrává. Bull by byl rád při tom, až lstiví Skokani dostanou na frak. Teď ale musel zůstat na Zemi.

Ještě minutu.

„Pokud se náš plán podaří," řekl **Crest**, „**pak Země vyhrála víc než jenom jednu bitvu.**"

„Což je účelem tohoto podniku," přikývl Rhodan.

Vteřiny ubíhaly. Nic nemohlo zastavit běh událostí.

„Teď!" zamumlal **Crest**.

Obě obrovské kovové koule se **tiše** zvedly a pomalu **vypluly** vzhůru k nebi. **Reflektory** je sledovaly až do chvíle, **kdy** se ztratily v černé nicotě.

Rhodan vzdychl.

„To by bylo. Teď **už** nemůžeme udělat nic **než** vyčkávat. Doufejme, že nám to vyjde..."

^ A ^ •

Jakmile CENTURIO opět materializoval, major Deringhouse spatřil něco, co ho okamžitě přinutilo zapomenout na bolesti, vyvolané transicí. Zdržoval se na pozorovací kopuli poblíž rovníku lodi. Průhledná střecha umožňovala přímé pozorování, jako by se Člověk sám vznášel vesmírem. Napravo se vynořila sesterská TERRA. Ale to nebylo to, co Deringhousea zaskočilo.

Bylo to slunce, které stálo přímo ve směru letu obou lodí.

Beteigeuze!

Hvězda plula po nebi jako žltorudé oko, větší a mocnější než všechny hvězdy, které Deringhouse kdy viděl. Ostatní slunce před rozzářeným leskem giganta bledla, a zdálo se, jako by se v jeho sousedství styděla.

Tohle tedy byla rudá obryně Beteigeuze. Byla sice chladnější než Slunce pozemšťanů, ale její mimořádná velikost tento rozdíl vyrovnávala. Kolem ní obíhalo Čtrnáct planet. Třetí z nich měla převzít roli Země.

Protože i když si Tophtor nedokázal vzpomenout **na** mnohé, na jednu věc určitě nezapomněl: Země byla třetí planetou sluneční soustavy.

Deringhouse se necítil ve své kůži. Pohled na obrovské slunce ho naplňoval zoulostí. Možná to bylo díky ojedinělosti zdejšího slunce.

„Poslední transice ukončena," ohlásil vcelku zbytečně první důstojník, „Cíl stojí dva světelné dny před CENTURIEM."

„Díky," přikývl Deringhouse a zahleděl se na panoramatické obrazovky. „Všechno proběhlo normálně?"

„Ano, pane. U TERRY taky. McCiears očekává vaše rozkazy."

Deringhouse spokojeně přikývl. Jeho nejistota mizela.

„Připravte spojení," řekl klidně.

Díval se směrem ke třetí planetě. Měla být bez života a podle hvězdných katalogů byla většinou pokryta vodními masami. Byly to údaje, které mohly souhlasit, ale stejně tak už mohly být zastaralé, protože jejich zápis proběhl možná před tisíci lety. •

„**To** bychom **měli**. Velké slunce, **že?**" **poznámenal McCiears** na monitoru.

„Drobeček," opáčil major **Deringhouse** suše. **Jeho pohled** putoval k sousední obrazovce, **kde svítila Beteigeuze**. „**MUSÍ** mít hroznou gravitaci."

„Nic nám nehrozí, budeme-li se držet v předepsané vzdálenosti, Deringhouse. Třetí planeta je několik miliard kilometrů daleko.“

„Nemyslíte, že bychom se **nejdřív** měli **podívat na čtvrtou?**“

„Proč?“

„Protože na té **je** život. Sice primitivní, **ale** je.“

McCleans pohlédl na mapy.

„Třetí planeta leží přímo proti nám, čtvrtá se schovává za sluncem. Byla by to tedy oklika a kromě toho nás zajímá jen třetí planeta...“

„Dobrá, McClearsi. Dohodneme se na kompromisu. Zběžně se podíváme na třetí a pak poletíme na čtvrtou planetu. Prostě bych rád viděl, kdo tam žije, pokud má být jejich sousední planeta zničena.“

„Dobrá, Deringhouse. Zůstaneme u podsvětelné rychlosti?“

„Uvidíme. Skokani věří, že tu najdou Zemi. Možná už tady někde jsou a ukrývají se. Musíme být opatrní. Možná bychom se měli rozdělit.“

Skokani... Galaktičtí obchodníci, kteří nesnášeli konkurenci. Nabyli dojmu, že mezihvězdný obchod byl stvořen **jenom** pro ně a že každý, kdo by se jim přitom postavil do cesty, postupuje proti jejich zájmům stává se jejich nepřítelem.

Jako Perry Rhodan.

Nakonec by se z jejich konfliktu mohla stát válka století, **ale** pokud se jim podaří zničit domnělou Zemi, mohl by **být rázem** klid.

„Rozdělit se?“ zeptal se **McCleans** a přerušil **Deringhouseovy** myšlenkové pochody. „A proč? Není **to** nutné.“

„Jak chcete. Zůstaneme tedy pohromadě,“ dal se přemluvit Deringhouse. „Zpomalíme v blízkosti třetí planety, abychom se krátce věnovali pozorování. Potom vyrazíme rovnou ke čtvrté. Protože přitom musíme obletět slunce, navrhuji transici. Přesné souřadnice vám ještě dám. Hodně štěstí, McClearsi. Zůstaneme ve spojení.“

Obrazovka zhasla, ale oba velíny nadále **udržovaly kontakt**.

Deringhouse se obrátil na kapitána Lamanche.

„**Držet kurz. Odcházím do** pozorovací kopule. **Řekněte Marshallovi, že** s ním chci mluvit.“

Lamanche přikývl a stiskl tlačítko interkomu.

Deringhouse opustil vetín a o pět minut později znovu vstoupil do průhledné pozorovatelny. Přestože nebylo zapnuto žádné světlo, místnost narudle zářila.

Deringhouse **si** sedl a zamyšleně hleděl do vesmírného prostoru.

Žádný strach, Beteigeuze, od tebe nic nechceme, ale **od** tvých **dětí** ano...

Nezablikalo mu slunce na odpověď?

Za velitelem se otevřely dveře.

„Chcete se mnou mluvit, majore?“

Přišel John Marshall. Přirozeně že jeho otázka byla zbytečná. John byl přece telepat a dávno věděl, nač jeho kapitán lodi myslí.

„Posaďte se, Marshall. Sem, prosím. Co říkáte zdejšímu slunci?“

Marshall si sedl a několik vteřin hleděl do volného prostoru mezi planetami. Pak se zadíval na rudé slunce.

„Beteigeuze se stane symbolem rázného obratu **ve vývoji** lidstva,“ zamumlal zamyšleně. „Rhodan si nemohl najít vhodnější hvězdu.“

Deringhouse neodpovídal. Mlčky sledoval hvězdu, **o které** mluvili.

„Myslíte **si to** taky?“ otázal se Marshall.

„Jistě,“ přikývl major. „Mám stejný názor jako vy, ale Beteigeuze nevypadá právě přátelsky. Trochu mi připomíná Mars. A lidé si z Marsu udělali boha války.“

„**Jistě**, majore. **Víte** dobře, **že** to byl omyl. **Mars** se později ukázal jako mírumilovná planeta. Možná se **při** pohledu na **tuhle** hvězdu taky pleteme.“

„Doufejme,“ zavrčel Deringhouse, **ale** příliš tomu nevěřil.

„**Proč si** vlastně o **Beteigeuze** děláme **tolik starostí**? **Přece po ní nic** nechceme? Nás zajímá **jenom** její třetí **planeta!**“

„**A Čtvrtá taky!**“ připomenul Marshall.

„Jo, jistě, ta zvlášť. Katalog mluví o **primitivním životě**. Devadesát procent **povrchu** tvoří voda. Podíváme se na jediný **kontinent**, co tam je, a pak se vrátíme ke třetí **planetě, kde** počkáme na Skokany. Vsadím se, že nás Tophdor **bude** chtít brzy překvapit. Ten se bude divit...”

„Uvidíme,” poznamenal Marshall skepticky. „Jen aby nezjistil, že se ocitl v jiné sluneční soustavě. To by sel Rhodanův pián k Čertu.”

Deringhouse zavrtěl **hlavou**.

„Však **my** se postaráme, **aby uvěřil.**“

-Ý- -< ^ -

Byl to svět, který připomínal Venuši.

Pomaloučku a jen v malé výšce pluly oba křižníky **nad** povrchem třetí planety. Tři velké kontinenty, omývané obrovským pra-oceánem a porostlé džunglí, **z níž** občas vyčnívaly zvrásněné skalní hřebeny.

Vypadalo skoro neuvěřitelně, **že** tam neexistoval inteligentní život, ale jakkoli jej hledali, žádný nenašli.

„Tak toto je Země II,” řekl McClears. „Vlastně škoda, co říkáte? Možná by se z ní dalo něco udělat.”

„Myslíte osídlit?” opáčil Deringhouse a pomalu přikyvoval. „Asi budete mít pravdu. Ovšem to, co se tu stane, je pro nás mnohem důležitější. Určitě důležitější než existence této planety.”

McClears si odkašlal.

„Ohledně té návštěvy čtvrté planety... Myslíte, **že** mám letět s vámi, nebo bych měl raději zůstat tady?”

Deringhouse přemýšlel a pak přikývl.

„Asi nebude hloupé se rozdělit,” přiznal. „**Vrátím se za dva-**

čet hodin, víc nebudu potřebovat. Jakmile se tu objeví první skokanská loď, sejďeme se u Země II a uděláme, co nám rozkaz předepisuje. Naše centrály zůstanou ve spojení/'

McCleary si viditelně oddechl.

„Mezitím se budu moci v klidu podívat na Zemi II." Znělo to, jako by chtěl Deringhousea utěšovat. „Jakmile se vrátíte, podám vám obsáhlou zprávu. Myslíte, že bychom tu měli zřídit základnu?"

„Na Zemi II?" řekl Deringhouse a zavrtěl hlavou. „Ne, to nebude zapotřebí. Navíc by to mohlo být i nebezpečné." Chvilí přemýšlel a pak dodal; „Můžete vyslat průzkumnou Gazelu, jestli chcete, ale zůstaňte s TĚRKOU ve volném kosmu. Souhlasíte?" McCleary přikývl.

^^ ->•

Po výměně dalších příkazů, informací a rad se Deringhouse rozloučil a namířil s CENTURIEM na nový kurz. Prorazil hustá mračna nad třetí planetou a zmizel.

První transice přivedla loď na místo, kde měli zdejší slunce na levoboku a čtvrtou, modrou, vodní planetu po pravici. Zatímco počítač zpracovával údaje o druhém skoku, Deringhouse pozoroval tu obrovskou modrou „vodní kapku". Vedle něj seděl John Marshall. Kapitán Lamanche se zabýval kontrolami.

„Vypadá dobře," souhlasil Marshall s majorovými myšlenkami.

Deringhouse přikývl.

„Jako modrý diamant. Nádhera... Budeme jí říkat Aqua?"

„Vodní planetě? Proč ne? To jméno jí docela dobře sedí."

„Tak tedy Aqua!" přikývl Deringhouse. „Jsem zvědav, co tam najdeme."

„Pravděpodobně vodu!" zapištěl za jeho zády tenký hlas. Deringhouse se otočil a přimhouřil oči. Zahleděl se do temného kouta vel inu.

Johnem Marshallem **to** trhlo, jako by **ho** něco kouslo.
V koutě dřepěl Cucky. Šklebil se a usmíval zároveň. Pohledem prosil o odpuštění.
„Ty?“ hlesl Deringhouse a málem se přitom skácel z křesla.
„Já!“ potvrdil Cucky a obrátil pohled k Johnu Marshallovi, který tam seděl bez hnutí a zíral. „Nezapomeň dejchat, Johny! Lidský tělo bez kyslíku dlouho nevydrží - byla by tě škoda!“
Marshall se zhluboka nadechl.
„Jak **jsi** se sem dostal?“
Cucky se opřel o **stěnu**.
„Nebudeš mi věřit, ale na **CENTURIU**.“
„Nevykládej **nám** tady hlouposti. Cucky! Vzal **jsem z jednotky** nové **lidi**. Tys mezi nimi nebyl!“
„Vzal sis jich deset, ale o mně jsi nevěděl. Ani **Rhodan o mně neví**. **Ten** se asi bude tvářit!“
Marshall se pomalu zvedl a vykročil ke Guckymu.
„Ty se budeš taky tvářit hloupě, ale dřív než on! **Proklouzl jsi** na palubu! Kdy?“
„Proklouzl není ten správněj výraz. Já jsem sem **pochopitelně** teteportoval, ale až teď jsem našel **odvahu** se ukázat. Nezlobíš se na mě, Johny, vid' že ne?“
Marshall zíral na **to** chlupaté stvoření a **jen s námahou ve** tváři udržel vážný výraz.
„Budeš si to muset vyřídit s Rhodanem, Cucky. Ten pak rozhodne o trestu za tvou neposlušnost. Já tě ani nemůžu dát zavřít, protože kam zavřít teteportera? Odevšad se dostaneš ven!“
„Jo, jasně,“ šišlal Cucky.
„No dobře,“ povzdechl si telepat. „**Ted'** toho necháme. Vrátime se k tomu, až budeme zpátky u Rhodana, Připrav se **na** nejhorší.“
„Jestli vám tady budu moct být nějak platnej, pak **to** se **mnou snad** nedopadne tak zle,“ odpověděl Cucky a **dohopsal k ob-**

razovce. „Tak tohle je ta Čtvrtá planeta? Jak to na ní vypadá?"

Marshall na něj chvíli hleděl, pak si **povzdechl** a vrátil se do svého křesla. Lamanche si nevšímal. **Francouz** se do jejich záležitostí nepletl.

„No, Deringhouse, neměli bychom **podat Rhodanovi** hlášení? Třeba si na Zemi dělají o **Guckyho starosti**?"

Z kouta se ozvalo povzdechnutí.

Deringhouse na Marshalla mrkl.

„Starosti? Kdo by si dělal starosti o chlupatého myšoba? Vsadím se, že se po něm nikdo neshání. Nikomu nebude nápadné, že chybí."

„**He?**" ozvalo se z kouta.

„Ano!" triumfoval Deringhouse. „Nikdo tě nepostrádá!"

Cucky vyšel ze stínu a vztyčil se před Deringhousem.

„Jo, tak mě nikdo nepostrádá? Chceš se vsadit? Dobrá, vsadíme se! O dva metráky mrkve a tři hodiny drbání kožichu."

„**O... tři hodiny... čeho?**"

„Drbání, jednoduše drbání, Nejradši na zátylku," vysvětloval myšob.

„Dá se to splácet v půlhodinových částech. Bully jednou celkem pět hodin..."

„Ano, slyšel **Jsem o tom**," přerušil ho major a přičísl **si** řídké vlasy.

„Ale já ti na **tvé** triky neskočím. Tuhle sázku každopádně nevyhraješ!" Obrátil se na Lamanche. „Takže co je? Hotovo?"

„Souřadnice máme k dispozici. Můžeme transítovat."

Cucky odhopsal do svého kouta. **Až bude vhodná příležitost**, pak **sázku** Deringhouseovi připomene.

^ -*> ^ .

Když se vrátili z hyperprostoru do obvyklého prostoru a Času, planeta Aqua od nich nebyla ani dvě světelné minuty daleko. CENTURIO prudce přibrzdl. Deringhouse přepnul na ruční řízení, aby dostal loď pod kontrolu.

Modrá planeta se stále zvětšovala. Vskutku připomínala velkou kapku, která se beztížně vznáší prostorem. Beteigeuze se nyní podobala už jen pozemskému slunci. Byla miliardy kilometrů daleko a její světlo potřebovalo mnoho hodin, než dorazilo až sem.

Deringhouse zmáčkl tlačítko interkomu a spojit se s palubní laboratoří.

„Meiere, tady velín! Zařídte průzkum planety před námi. Chci znát složení atmosféry, data rotace, oběhu a ročních období, Výsledky mi rychle ohlaste.“

„**V** pořádku, veliteli!“

Deringhouse vypnul spojení a obrátil se na Marshalla: „**To** jsem zvědav, co tady najdeme.“

Telepat mávl rukou.

„Váš zájem o tuto planetu nechápu, majore. Ale jste velitel a já se vám nechci plést do vašich věcí. Jen mi dovolte jednu otázku - proč?“

„Možná to je zvědavost,“ přiznal Deringhouse. „Ale myslím též na naši vlastní bezpečnost. V této sluneční soustavě přichází v úvahu jen **dvě** planety, které by mohly nést inteligentní život-třetí a čtvrtá. Je-li třetí určena ke zkáze, chci vidět. Jestli je aspoň čtvrtá vhodná pro pozdější operace. Tomu budete rozumět, Marshall. Kvůli naší bezpečnosti musíme být o této soustavě co nejpřesněji informováni. O nic nepřijdeme. Pokud Skokani zaútočí, McClears nám dá okamžitě vědět.“

Telepat cítil, že Deringhouse říká přesně to, co si myslí. Přikývl.

„Souhlasím s vámi, majore. Máte v úmyslu na planetě Aqua přistát?“

„Bude záležet na okolnostech. Pokud tu najdeme život, pokusíme se s ním spojit.“

Něco zabzučelo. Stiskl tlačítko.

„Tady velín!“

„Meier, laboratoř. Výsledky - čtvrtá planeta má osmačtyři-

cetihodinový den. Obíhá kolem **Beteigeuze** jednou **za dvě stě** sedmdesát pozemských dní. Změna ročních období probíhá pomalu. Atmosféra dýchatelná, trochu chudší na kyslík, ale bohatší na **vodní** páru. Kontinent o **rozměru** Evropy, jediný **na** planetě, navíc řada malých ostrovů. Jinak se povrch skládá jenom z vody. Moře není nijak zvlášť hluboké. **To by bylo** zatím vše."

„**Díky**, Meiere."

Deringhouse chvíli mlčel a zíral na monitory. Modrá planeta se opticky zvětšila. Pokud zde žily inteligentní bytosti, pak se živily produkty moře. Lodní doprava tam může existovat jen v omezeném množství. Jestli se tu vyvinula nějaká civilizace, Deringhouse hořel zvědavostí, aby se s ní seznámil.

„Najdeme **si** dobré **místo pro** přistání," rozhodl nakonec. „Kosmické lety tu asi **znát** nebudou."

„**Kdo?**" zeptal se Marshall.

Odpověď nedostal.

CENTURIO obletěl vodní planetu a blížil se k břehům kontinentu. Jednotlivé ostrůvky neprozrazovaly stopy civilizace, ale připomínaly tichomořské ostrovy na Zemi. Písečné pláže lákaly ke koupání a k dovolené.

Ale lidé sem přiletěli služebně! Hledat civilizaci!

Prvním znamením, které mohlo dát Deringhouseovi za pravdu, byla plochá kopulovitá stavba ani ne dva kilometry od pobřeží. Voda tu byla velmi mělká, bylo vidět dno. Kopule se tyčila nad hladinou, ale nebylo vidět žádné vstupy ani nástavby. Dalo se čekat, že sahá až ke dnu.

CENTURIO zpomalil let.

Deringhouse se zahleděl na svůj objev.

„Tak přece!" bylo všechno, co **ze** sebe **dostal**. **John Marshall** k němu přistoupil a pozoroval **kopuli s ním**. **Lámaného zůstal** u své práce.

„**Divná** věc," ozval se telepat. „Rád bych **věděl**, **proč tu věc** postavili ve vodě, když na pevnině mají tolik **místa**."

. '©Deringhouse pohlédł k blízkému pobřeží.

„Máte pravdu. Na pevnině nic podobného nevidím. Přinejmenším bych tu Čekal nějaké město, ale vidím jenom prales, písečné a zčásti skalnaté pobřeží ~ a jinak nic. Zvláštní, opravdu zvláštní!”

Nechali kopuli **za** sebou, ale dál viděli už jen krajinu, která nevykazovala stopy umělého opracování. Země mírně stoupala, objevily se nízké skalní hřebeny, široká údolí, rozlehlé stepi a nekonečné lesy. Po **civilizaci** ani stopy.

„To je neobvyklé,” řekl si Deringhouse pro sebe. „Tak malý kontinent, člověk **by** řekl, že se **tu** budou mačkat jako mravenci. A co jsme našli? Nic! Vůbec nic. Kde jsou?”

„Kdybychom neviděli tu kopuli, myslel bych si, že tady vůbec žádná civilizace není,” poznamenal Marshall sarkasticky.

„Ta kopule tu ale je,” zdůraznil Deringhouse. „Na Aquě je život, to je jasné! A my ho najdeme!”

S tímto konstatováním se opřel v křesle a zdálo se, že na své okolí zapomněl. Marshallovi se to hodilo. Přátelsky **kývl** na Lamanche a s Guckym v patách opustil velín.

Marshall se vydal nejkratší cestou do té části lodi, ve **které** se ubytovalo deset mutantů.

Sotva za sebou zavřel dveře velínu, Deringhouse se probral **ze** zamyšlení a zeptal se svého prvního důstojníka: „Váš názor, Lamanche?”

Francouz přejel rukou přes páky, pokrčil rameny a opatrně řekl: „Nevíme, co ta kopule je. Možná je to ztroskotaná vesmírná loď ~ vždyť jsme si ji neprohlédli zblízka. Tím by se potvrdila moje teorie, že tady žádný inteligentní život není.”

Deringhouse pohrdavě zafrkal.

„Zřícená loď, pchá! Ta kopule je stavba, **to** je jasné. Jenom bych chtěl vědět, proč...” Najednou zmlkl. Lamanche vzhlédl a sledoval velitelův pohled.

Na obrazovce bylo zřetelně vidět povrch kontinentu.

Lamanche spatřil nízké, kopulovité vyvýšeniny **na okraji**

rozlehlé náhorní plošiny. Vyvýšeniny se třpytily ve slunci, jako by byly kovové. Nejenom jejich vzhled, i rovnoměrné rozmístění prozrazovalo umělý původ. CENTURIO přistával.

^ JL ^

V jídelně jednotky mutantů se ozvaly výkřiky, když vstoupil Marshall s Guckym.

„No, to je překvapení!“ zvolal africký teleporter Ras Čubaj. „Ty Jsi asi ta naše tajná zbraň. Cucky, co?“

„Černý pasažér,“ zabručel Marshall. „Vlezl sem i přes Rhodanův výslovný zákaz.“

Afričan se zatvářil káravě,

„To bych nechtěl být v tvý kůži, Gucky!“

„Stejně by ti neslušela,“ poznamenala Betty Toufryová a poklekla k myšobovi, aby ho pohladila. „Však on ti to Perry odpustí, Gucky.“

„Jestli pro mě ztratíš dobrý slovo, tak určitě,*“ přikývl Cucky a vypadal spokojeně.

Japonský mutant Doitsu Ataka zavrtěl hlavou.

„Tomu říkám disciplína! Dělá si, co chce! No, mně to může být jedno. Život aspoň není nuda. Gucky vždycky uměl dělat legraci.“

Marshall si Japonce káravě změřil.

Ale Gucky uměl takové situace využít.

„Máš pravdu, Atako,“ zvolal pobaveně. „Kdo ví, jak dlouho ještě budeme žít - proč bychom neměli být veselí. Rhodan stejně chce, abysme všichni umřeli - i když jenom jako...“

Marshall se rozhodl změnit téma hovoru.

„Všichni mě pořádně poslouvejte!“ zvolal a zarazil všeobecný smích. „Právě jsme na této planetě objevili stopy inteligentních bytostí. Přistaneme tu. Nikdo neví, co tu najdeme, ale jedno je jisté: s naším vlastním úkolem to nemá nic společného.“

To byl bohužel nesprávný **závěr**, ale Marshall to zjistil až po čase. Stejně jako ostatní.

Pak už na úvahy nebylo **kdy**. Lodí se rozezněly poplašné **sirény**.

Marshall stál vteřinu jako opářený, **soustředěně naslouchal**, a pak to s **ním** Škublo.

„Deringhouse?“ zasténal. „**Co se stalo? Jeho** myšlenky -jsou chaotické a zmatené...“ Ozvalo se zabzučení.

Obrazovky interkomu, **které spojovaly** všechna **oddělení** lodí, se rozzářily, a pak se na nich objevila velitelova bezradná, popletená tvář.

„Pozor všem!“ řekl suše. „Nejvyšší bojová pohotovost! Okamžitě obsadit zbraňové centrály! Někdo na sebe strhl ovládní lodí. Přistáváme.“ Udělal krátkou pauzu a pak dodal: „Marshalle' Připravte vaše mutanty. Možná budeme potřebovat jejich pomoc.“

„Co je s lodí?“ zeptal se Marshall. „Už jste se pokusili...“ „Hloupost! Dostali jsme se do silného sacího paprsku, který neutralizuje všechny ovládací prvky lodí. Abych byl upřímný, Marshalle, nemám ani v úmyslu se bránit. Počkáme si, co po nás budou chtít.“

„Není to paradoxní? Nemohli jsme nic objevit, a najednou jsou tak silní, že nás ochromili?“ Deringhouse se pokusil o slabý úsměv. „**To tedy** ano...“

Marshall cítil, jak se mu pod nohama chvěje podlaha. Pak to s nimi trhlo, až je to málem shodilo na **zem**, a byl klid.

Deringhouse se na obrazovce odvrátil a pak se **znovu** zadíval do kamery; „Ano,“ řekl tiše. „Přistáli jsme. Uprostřed skalnaté plošiny. Obklopují nás kopule z lesklého kovu, ale nevidím žádná děla. Žádné inteligentní bytosti. Musíme vyčkat, až s námi budou chtít navázat kontakt. Nejsme bezmocní, pánové. **Při** sebemenším náznaku nepřátelské akce proti nim oka

mžítě a nemilosrdně zaútočte. Ale nebudeme **ti, kteří si** začnou. Bez mého rozkazu nestřílejte!"

Marshall ho vyslechl, **vydal svým** mutantům instrukce a vrátil se do velínu.

Deringhouse stál **před panoramatickými obrazovkami** a pozoroval okolí lodi.

„Určitě nevědí, kdo jsme a odkud přicházíme," mumlal nejistě. „**Oba** křižníky mají strukturální **kompensátory**. Nemohli náš přilet zaměřit. To mě uklidňuje."

„**Přesto** nás sundali z nebe," řekl Marshall.

„No a co? Nechali jsme si to líbit, Marshalle. Dobrá, přiznávám, chvíli jsme byli bezmocní, ale myslím, že bychom jejich zařízení dokázali zničit. Proč ale? Já je chci vidět! Chci vědět, jak vypadají a kdo jsou!"

Opět se zahleděl na monitory.

Těžký křižník stál na rozlehlé náhorní plošině. První **kovová** kopule byla tři sta metrů daleko a zakrývala vzdálený **okraj** lesa. Druhá kopule stála o něco dál vpravo, pak **třetí, čtvrtá**. Společně uzavíraly kruh, v jehož středu stál **CENTURIO**.

Lamanche se probíral z letargie.

„Docela slušná léčka, neviditelná pavouci síť," vysvětloval nabručeně. „**Věžíme** přesně v **centru** jejich záchytných paprsku, které nás **tu** drží. Nikdy bych neřekl, že zdejší ostrované něco takového dokáží. **Proč** se neukazují?"

„Asi k tomu mají své důvody," odvětil velitel. Napjatě pozoroval jedno místo na kraji lesa. „Ale myslím, že naše zvědavost bude brzy ukojena. Tamhle se blíží vozidlo."

Ze stínu zvláště tvarovaných obřích stromů se odlepil šedivý objekt a pomalu k nim přijížděl. Deringhouse zapnul optické zvětšení. Teď to viděli zřetelněji. **Bylo** to něco jako tank, i když bez střelecké věže. Místo ní byla nahoře průhledná kopule. Takové vozy se často používaly k průzkumu povrchu cizích světů, zvláště když se jejich atmosféra zdála škodlivá.

Za kopuli se nezřetelně rýsovaly obrysy několika postav.

Vzdálenost byla ještě příliš velká, aby se **daly rozlišit detaily.**

Deringhouse se otočil na Marshalla.

„No, tak co je? Ještě žádné impulzy?”

„Ano, ale velmi slabé. Odstínili se, takže už asi mají s telepatí své zkušenosti. Možná jsou sami telepati a znají potřebná bezpečnostní opatření, aby odstínili svou mozkovou činnost.”⁴

Deringhouse nenacházel odpověď. Chtěl něco říct, ale nevyslovil to. Marshall si všiml. Že se mu třesou ruce.

Cucky! vyslal telepatický rozkaz. Gucky, **okamžitě teleportuj** do velínu!

Myšlenka dosud nebyla u konce a uprostřed místnosti už materializoval Cucky. Uslyšel Marshalla a okamžitě přišel. „Co je?” zapištěl pobaveně jako vždy.

„Máme kontakt, Cucky. **Bohužel** své myšlenky **odstiňují**. Musíme vědět, s kým máme co do činění. **Mohl** bys...?”*

„No jasně!” zvolal Cucky nadšeně, aby drze dodal: „Ale určitě se mě zastaneš před Šéfem, že jo...?”

„To je vydírání!” poznamenal Deringhouse, aniž by se otočil. „Ale dobře. Sám tě budu bránit, jestli se ti během deseti vteřin podaří prozradit, kdo se to k nám blíží. Možná se mýlím, ale ty obrysy mi připadají povědomé...”

„Říkáte povědomé? Měl jsem z těch slabých impulzů stejný pocit. Je to Jen náhoda?”

„Proč se dohadujete?” zeptal se Cucky. „Mám už jen pět vteřin. Hned se vrátím...”

Opět se zamihotal vzduch, a **místo**, na kterém stál, bylo zničehonic prázdné.

Za dvě vteřiny byl zpátky. Ve tváři měl vepsáno nezměrné překvapení. Uši mu stály v pozoru.

„**To** je, co?” vyjekl. „Kdo by řekl, že svět je tak malej, co svět - vesmír!”

„Tak co?”¹ obořil se **na něj Deringhouse. „Už nás nenapínej. Jak vypadají?”**

„Mluv, Cucky!“ naléhal Marshall, **Začínal tušit nepříjemné** překvapení. „Viděls je?“ **Myšob** přikývl.

„Materializoval jsem uprostřed jejich vozidla. Raději jsem zadržoval dech, protože jsem nevěděl, jestli tu mají kyslík. Ale moje obavy byly zbytečný. Dýchají náš vzduch. Když mě uviděli, tvářili se hrozně zaskočeně...”

„**K** čertu!“ zařval Deringhouse a zrudl. „Já chci vědět, **jak vypadají!** Jsou to obyvatelé vody?“

„Jak tě to napadlo?“ zeptal se Cucky, kterého nevyvedlo jen tak něco z míry. „To myslíš, že tu mají pozemskou základnu, inteligentní ryby? Slyšel někdy někdo takovej nesmysl?“

„Cucky!“ Deringhouse myšobovo jméno výhruzně protáhl. „Okamžitě **mi odpověz** na otázku! Jak ti cizinci vypadají? A co má znamenat **ta** poznámka, **že** vesmír je malý?“

„Nebudete **mi** věřit, ale vypadají jako Topsiderové. Jestli **se** mám vyjádřit přesněji, abych vás nezklamal - přísahám, **že to** jsou **Topsiderové!**“

Deringhouse i Marshall měli dojem, že jim osud sáhl na krk studenou prackou. Bylo to už deset let, kdy se s Topsidery utkali naposledy, ale vzpomínky byly dosud příliš Čerstvé. Topsiderové byli vysocí jako lidé, měli dvě nohy a dvě ruce se šesti pohyblivými prsty. Tělo měli pokryto hnědočernými šupinami a hlava se podobala obrovské ještěrce.

Topsiderové!

Deringhouse se zhluboka nadechl.

„**To** nám ještě scházelo! Copak **ti** krokodýli musejí **do** všeho strkat nos?“

„Ovládají svou vlastní malou hvězdnou říši,“ řekl **Marshall**. „Jestli se nemýlím, někde v souhvězdí Orionu, to **znamená** kdesi tady...”

„Ano, víc než osm **set tisíc** světelných let od Země. **To je i** odtud pěkně daleko!“

„Stejně je možné, **aby tu měli základnu,**“ **poznámenal** Marshall.

„Na neobydleném světě? Proč by to dělali?" - , ... ' Cucky jim naslouchal se skloněnou hlavou a ,pak zapištěl:
„Proč si tím lámete mozek? .Zeptejte se jich,, co **tu** dělají! Tamhle jdou!"

Deringhouse se otočil k obrazovkám.

Vozidlo se zastavilo, kopule se otevřela a **vystoupili tři Top-siderové**. Na sobě měli jakýsi druh uniformy, která jen zčásti zakrývala jejich šupinatou kůži. Držení těla i gesta prozrazovaly značný stupeň arogance. **Očividně** věřili, že na tom jsou líp než jejich zajatci. Marshall však z vlastní zkušenosti **dobře** věděl, že Je to hlavně proto, **že** neznají strach a jsou zvyklí i v beznadějné situaci bojovat do poslední kapky krve. Strach z diktátora byl větší než strach **ze** smrti.

„**Ti** mají nervy!" podivil se Deringhouse. „Klidně se **postaví** před hlavně našich paprskových děl a čekají, co uděláme. Mohli bychom je proměnit v atomy..."

„... z čehož by nikdo neměl žádný užitek!" dovolil si poznamenat Lámaného.

„Mám ty ještěrky zahnat na útěk?" **nabídl se Cucky ochotně**.

„Přeskočilo ti?" zeptal se **Deringhouse**. „Chci **vědět**, co **tu** hledají a co po nás chtějí. Marshalle, budete mě **doprovázet**. Mrkneme se na ně. Doufám, že mezi nimi nebude nikdo, kdo by nás znal."

¹ „To není pravděpodobné. V jejich očích vypadáme všichni stejně, jako oni v našich. Nerozlišují nás. Co jim řekneme, až se zeptají, kdo jsme?"

Deringhouse pokrčil rameny.

„V žádném případě se nesmějí dozvědět, **že** jsme pozemšťané, Vysvětlíme jim, že patříme ke Skokanům. Snad nám uvěří, přestože Skokani obvykle nepoužívají kulovité lodě. Kromě toho nemají rádi Arkonidany, stejně jako Skokani."

„Číchám Číchám komplet," ozval se Cucky. „No pro mě za mě..."

Lamanche se za nimi ohlédl. -,'A „Jestli tohle dopadne dobře, Jeane," řekl sám sobě, „sním k snídani tři bojové roboty. Bez hořčice!"

Načež se Cucky ve **dveřích obrátil a pohrozil: „Bez hořčice! Tak dobře!"**

^ _*_ ^

Když se otevřel hlavní vstup CENTURIA, Marshall v zádech cítil nepříjemné mravenčení. Položil dlaň na rukojeť paprskometu a posléze začal sestupovat po pohyblivých stříbrných schodech z lodi.

Marshall ho následoval.

Tři Topsiderové stáli před velikou lodí a sebevědomě čekali na muže, které zřejmě považovali za své zajatce. Jejich kulaté černé oči se třpytily plné očekávání.

Marshall **vzpomínal**, co se tenkrát dělo v soustavě Vegy. **Tam** se lidé s **Topsidery** setkali **poprvé**. **Rhodan jim** sebral **velký** arkonidský křižník a zahnal **je** na útěk.

Od té doby od nich měli **pokoj**.

A teď už jim **zase** stáli tváří v **tvář**, i když našťěstí v jiné roli.

I pařáty Topsiderů spočívaly na rukojetích zbraní. Marshall pronikl do jejich myšlenek a vyčetl **z nich** zvědavost, smíšenou s napjatou pozorností. Zdálo se. Že se **necítí příliš** jistě.

Když Deringhouse **zlehka** seskočil **ze** schodiště a **vykročil k** trojici **cizinců**, napětí kulminovalo. Major se zastavil deset **metrů** před **Topsidery**, s pravačkou stále na **paprskometu**. Usmíval se. Znal mentalitu svých protějšků natolik dobře, **že** se nemusel obávat žádného útoku.

Marshall zůstal pár metrů za ním a snažil se zachytit myšlenky nepřátel. Jeho kořist však byla slabá.

Než mohli pozemšťané říct první slovo, prostřední **Topsider** začal čistým interkosmem: „Nacházíte se na našem výsostném **uzemí a tímto** vás **vyzýváme**, abyste se podřídili **našim příka-**

zůn?. Nic se vám-nestane, pokud nebudete klást odpor. Kdo jste"

Deringhouse se ničemu nedivil. .

„Neměli jsme v úmyslu na vašem výsostném území přistát. Byli jsme k tomu donuceni. Jsem Skokan a patřím k rodu Gatzel." Topsider

přikývl.

„Mysleli jsme si **to**, cizince. Vaše loď je však lodí Arkonidanů. Známe ten typ dobře."

„Ano," souhlasil Deringhouse. „Vzali jsme ji Arkonidanům, když nás obtěžovali. Máte snad něco proti tomu?"

Ted' se usmál Topsider, ale nebyl to veselý úsměv.

„Ne, proti tomu absolutně nic nemáme. Arkonidané nejsou našimi přáteli. Co tu chcete? Tady není nic k obchodování -a kdyby, my už se o to postaráme."

Deringhouse pokrčil rameny. ;

„Nacházeli jsme se na cvičném letu, **když** jsme objevili tenhle svět. Říkali jsme **si**, **že** možná ponese **život**, takže jsme si **ho** prohlíželi. Nenašli jsme nic kromě **těch** podivných kopulí."

„**Patří** k naší obranné soustavě," vysvětloval Topsider. „Vodní planetu jsme objevili **už** před léty. Nyní nám slouží jako základna."

„Dokud to nikomu nevadí, je to v **pořádku**," namítl opatrně Deringhouse. „A protože to vypadá, že tu žádní domorodci nejsou..."

Topsider se pořád usmíval.

„Nějací tu jsou," odpověděl číhavě. „S naší nadvládou souhlasí. Co jiného jim taky zbývá?" „Domorodci? Tady? Ničeho jsme si nevšimli." „Asi nemáte přístroje na pozorování života pod vodou, že?" Marshall musel myslet na velkou kopuli ve vodě. Tento typ stavby neodpovídal zvyklostem Topsiderů. V hlavě se mu začal formovat jasný obraz celé záležitosti.

„**Ríkají** mi Al-Khor," řekl prostřední **Topsider**. „**Jsem velitelem** zdejší základny. Smím vás **ted' požádat, abyste mi vydali** své zbraně? Nechci, aby **mezi námi došlo ke** konfliktu **vinou neuváženého** jednání. **Jakmile** vaši **lod' uvolním, dostanete je** zpátky."

Deringhouse váhal.

„A **co moje** posádka? Nerad bych, aby..."

„Můžete ji informovat," přerušil ho Al-Khor. „Dejte jim dobrou radu, aby zůstali v lodi a nic nepodnikali."

Deringhouse přikývl a zapnul malou náramkovou vysílačku.

„Lamanche!" řekl **anglicky**. „Naoko **přijmeme požadavky** **Topsiderů**. **Spojte se s** McClearsem. At' **sem přiletí a počká na další instrukce**. Zatím **nehrozí** akutní nebezpečí. **Konec!**"

„Rozumím!"

Al-Khor nedůvěřivě **přimhouřil oči**.

„Proč nemluvíte interkosmem?"

„**Můj** zástupce je ještě **velmi** mladý, **Al-Khore**. **Zná jen dialekt mého rodu**. Řekl jsem **mu**, aby se choval klidně a **aby vyčkal našeho návratu**."

Topsider vypadal spokojeně. Pokýval hlavou a ukázal na otevřené dveře vozu, aby je pozval dál.

Když se vozidlo **rozejelo**, Marshall navázal **kontakt s Guckym** a sdělil **mu** telepaticky **Deringhouseův plán**.

^ A ^

Major **McClears** jednal zcela logicky, **ovšem v duchu Deringhouseova** plánu a v souvislosti s vlastní **bezpečností docela obráceně**.

Když od Lamanchea dostal alarmující **zprávu, nejdříve si od plic zaklel a pak začal uvažovat**. **Co by se asi stalo, kdyby** Deringhouse neletěl ke **Čtvrté** planetě?

Odpověď se **zdála** jednoduchá. V klidu **by u třetí** planety

vyčkali přiletu Skokanů a pak **by tak; dlouho předstírají, že** ji brání, dokud by Skokani **nepoužili arkonidské bomby** a Šmahem celou planetu nezničili.

Ovšem byli tu ještě **Topsiderové!**

McCleairs si dal zavolat poručíka Tiffiora, Rhodanova nej-
schopnějšího mladého důstojníka. Tiff byl právě na cestě v Gazele,
aby prozkoumal povrch planety. Plochý disk - třicet metrů v průměru a
osmnáct metrů vysoký, byl pro takové účely ideálním prostředkem.
Rozkaz ho zastihl, když zrovna přistál a právě chtěl vystoupit. Sice
nerad, ale vrátil se na palubu TERRY.

„Báječná planeta, ale bohužel bez vyšších forem života... Proč jste mě
zavolał zpátky? Patrně k tomu budete mít závažné důvody?“
:

„To mám!“ odvětil McCleairs nabručeně. „Deringhouse přistál na
Čtvrté planetě. Pokřtil ji na Aquu.“ „Hezké.“

„Bohužel nebyl první, komu se ten vodní **svět** zalíbil, **poručíku**
Tifflore. Předěšli ho ještě jiní. Topsiderové.“

„Topsiderové?“ snažil si Tiff vzpomenout. **Byl tenkrát** ještě hodně
mladý a tyto mimozemšťany znal jen z vyprávění. „Myslíte ty
krokodýlí bytosti, které chtěly zničit Zemi a omylem zaútočily na
Ferrony?“

„Přesně ty myslím,“ přikývl McCleairs,

„Co ti tu mají co hledat?“

„To netuším. Jen jsem od Deringhousea dostal zprávu, že
Topsiderové přinutíli CENTURIA k přistání a zajali jeho velitele.
Dostali jsme příkaz letět na Aquu a počkat na další instrukce.“

„Jak vám má Deringhouse podat instrukce, když upadl do
zajetí?“ chtěl vědět Tiff. „Nebo jde jenom o dobrovolné zajetí?“

„Přesně **tak** to vypadá. Každopádně se na Aquu pořádně podíváme.
Topsiderové jsou v bezprostřední blízkosti - to se

mi nelíbí. Ale když **už** tady **jsou**, musíme se to pokusit **nějak využít**. Myslím, **že** podobně uvažoval i Deringhouse, protože jinak by se přece nedal **bezdůvodně** zajmout."

„Máte nějaký nápad?"

„Mám. Sice trochu odvážný, **ale** poslouchejte..."

McClears Tiffovi vysvětlil své záměry.

Poručík ihned pochopil, oč jde. Usmíval se, ale staršího důstojníka nepřerušoval. Ten pokračoval v objasňování svého plánu.

„A tak myslím, že můžeme zabít dvě mouchy jednou ranou. Kdybych tak věděl, **jak** bych mohl Deringhousea informovat! Jsem přesvědčen, **že by souhlasil a že** by Rhodana požádal o nové rozkazy. **Ovšem** bez jeho svolení se se **Zemí nesmím** spojit."

„A co mutanti?" připomněl Tiff.

„To je jedna možnost. Bohužel na palubě TERRY nemáme žádného telepata. Nevidím tedy možnost, jak na to. Budeme kroužit ve velké vzdálenosti kolem Aquy a slétneme s Gazelou na její povrch."

„To je značné riziko!"

„To patří k věci! Deringhouse se bude tvářit nechápavě, pokud se dozví, že jsme byli po krátkém, avšak urputném boji přemoženi. Doufám jen, že si o nás nebude dělat zbytečné starosti."

„A já zase doufám," poznamenal Tiff, „**že pokud si o nás** nějaké starosti dělat bude, **že budou** opravdu **zbytečné**."

^ A ^

Gucky seděl obklopen ostatními mutanty na pohovce v jídelně a dával se rozmazlovat. **Za** odměnu pravidelně podával informace, které přijímal telepatickou cestou od Marshalla. **Sám** pak **interkomem udržoval** spojení s **Lamanchem** ve velínu **CENTURIA**.

Tento systém fungoval lip než nějaké technické zařízení. „Chovají se k Deringhouseovi a Marshallovi docela dobře," řekl Cucky a ukázal Betty Toufryové místo na zádech, kde ho měla drbat. „Topsiderové chtějí podle všeho se Skokanama udržet dobrý styky. Zatím ty dvě civilizace neměly moc společného."

„Čím lip se k nám budou chovat, tím větší máme šanci, že odtud někdy vypadneme," poznamenal Ras Čubaj. „Co bysme z toho měli?" zeptal se Cucky ironicky. „Jak to myslíš?"

„No, co z toho budeme mít, když se k nám budou Topsiderové dobře chovat? **Má** to nějaký pozitivní vliv na úkol, který nám Rhodan dal? Nezapomínej, **že** Skokani chtějí zničit **třetí** planetu soustavy. A tady, na čtvrtý, sedí Topsideri. Ještě pořád ti to nedochází?"

Rasu Čubajovi to nedocházelo, ale Lamancheovi ve velínu lodi ano.

^ A ^

Gazela opustila mateřskou **TERRU** a klesala **kolmo dolů**. **Teprve** několik kilometrů nad povrchem **Aquy přibrzdil poručík** Tiffior člun a přešel do klouzavého letu.

McCleary a Tiff seděli v těsném velínu a měli zapnuty všechny monitory. Zdálo se jim, že ve vodě u kontinentu vidí nějakou kopuli, ale ignorovali ji. Letěli dál a níž, a napjatě čekali na reakci Topsiderů.

Nemuseli čekat dlouho.

Těsně vedle blízkého pohoří se zablesklo. Obrazovka ukázala štíhlý projektil, který letěl právě tak, aby Gazele zkřížil trasu.

Tiff zapnul ochranný štít a o několik vteřin později exploze a otřes lodi signalizovaly náraz projektilu. Topsiderský výstřel se doslova rozplynul.

Podobně se dařilo i dalšímu.

„A **ted’**?“ zeptal se Tiff.

„**Je to** prosté, poručíku. Ted’ se na **to** podíváme zblízka. Jsme přece zvědaví Skokani, ne? Leťte nad místo, odkud se střílelo. Já mezitím shodím pár neškodných bomb, aby pochopili, že máme na palubě taky nebezpečné hračky.“

Tiff přikývl a zašklebil se. Ještěrky se tím divadlem jistě nenechají zmást a pokusí se relativně neškodného nepřítele dostat živého. To byl ten McClearysův plán.

O deset vteřin později detonovaly dole v pralese blízko řeky bomby, které porušily vegetaci, ale víc škody nenapáchaly.

Za dalších deset vteřin je přestalo poslouchat ovládání.

Tiff se to pokoušel nějak změnit, ale nedařilo se mu to. Disk pomalu ale jistě klesal, až nakonec tvrdě přistál na rozlehlé pasece, vzdálené ani ne dva kilometry od pobřeží. Jak mohl Tiff určit, přistáli přesně uprostřed kruhu lesklých kopulí.

McClearys si mnul ruce.

„Klape nám to bezvadně. **To** budou mít ještěrky radost, jaký úlovek chytily! Našich osm mužů zůstane na palubě, **zatímco** my se nepříteli vzdáme.“

„Doufám, **že** nás hned nezabijou.“

„**Bez** starostí, to by odporovalo jejich mentalitě. **Jsou** zvědaví. Budou chtít vědět, s kým mají co dělat a proč jsme přišli. Takže se **to** dozvědí. A pak se budete divit, jakou aktivitu umějí vyvinout“

„Uvidíme!“ zvolal skepticky Tiff, protože právě přemýšlel o tom, co by na jejich svévolné chování řekl Deringhouse.

A Rhodan...!

Ke Gazele se přibližovalo vozidlo. Pak z něj vystoupili dva Topsiderové a zadívali se **na** svou kořist. Z čela vozidla se vysunulo paprskové dělo.

„Tak do toho!“ zamumlal McClearys a kývl na mladého poručíka. „Pojďte, Tiffe! Začíná to být vážné. A nezapomeňte **-jsme** předvoj Skokanů. Hlavní flotila teprve přiletí!“

.Oba Topsiderové se jim klidně **dívali v ústřety**. **Dva cizinci** vyskočili **ze** člunu a vstup se za nimi hermeticky uzavřel. Několik **vteřin** nato se **automaticky** zapnul energetický ochranný štít. Topsiderové sice mohli člun **zadržet**, ale nemohli **ho už** ukořistit **ani** zničit. **Osm** mužů posádky bylo v naprostém bezpečí'.

McClears neodevzdal zbraň, ani **když** ho k **tomu** Topsiderové vyzvali. Sebrali mu ji násilím a on při tom jednoho z nich pořádně praštil **přes** hlavu.

Reakce byla odpovídající, Topsiderové jim suše **oznámili**, že se stali jejich zajatci.

Ale McClears se nedal zastrašit. Když je naložili a rozjeli se s nimi po nerovném terénu, vyhrožoval jim strašlivou pomstou svých přátel. Jeho chování sice bylo vzhledem k situaci směšné, ale McClears se nevzdával.

Zastavili na pobřeží. Pod hustými **větvemi** vysokých stromů stála plochá kovová budova. Topsiderové patrně jiný stavební materiál neznali.

Zajatce odvedli do samostatné místnosti a nejdříve **je v** ní zamkli.

McClears se zběžně ujistil, že se odtud bez cizí pomoci nedostane, pak se posadil do kouta a začal meditovat.

Tiffior si však uvědomil, že v sobě má tu slavnou malou vysílačku, kterou mu kdysi voperovali k pravé ledvině.

Od té doby byl každý telepat schopen zachytit signály jeho mikrovysílačky až do vzdálenosti dvou světelných let. Mohl **si** být zcela jist, že John Marshall dříve nebo později zachytí úplně všechno, nač bude myslet.

Ovšem sám nedokázal žádnou **zprávu** přijmout...

^ JL ^

Al-Khor byl vzrušen, když vstoupil do cely ke dvěma novým zajatcům. V jeho kulatých očích žhnula smrtelná nenávist.

„Zopakujte ještě jednou, co jste tvrdili mému podřízenému," požadoval po McClearsovi a postavil se ke dveřím. „Slibuji, že vás nepotrestám, jestli mi povíte pravdu. Ale musím vědět, co se děje."

Major pokrčil rameny.

„Nevím, co máte na mysli."

„Víte to naprosto přesně. Skokane! Víte vůbec, že nejste jediní dva zajatci, které tu mám? **Ukořistili** jsme i **jeden** váš těžký křižník. V naší moci se nachází jeho velitel a jeho pobočník."

McCleairs předstíral úlek a dokonce přitom i trochu pobledl, jak Tiff s uznáním zjistil. McCleairs seskočil z palandy a namířil si to k Topsiderovi. Stráž ve dveřích pozvedla výhružně zbraň. Al-Khor zůstal stát a neuhnul ani o milimetr.

„Pokud se vaše výpovědi budou shodovat, bude. váš **život** zachráněn!"

McCleairs pohlédl na Tiffa. Poručík přikývl. Byl si jist, že Marshall jeho impulzy zachytil.

„**Ptejte** se," vyzval Al-Khora.

„**Co** má znamenat vaše hrozba, **že** vás přátelé **přiletí** pomstít? Tvrdil jste něco o očekávané **invazi** vašich flotil."

McCleairs teatrálně zatnul zuby. Na spodním rtu se mu objevila kapka krve.

„Byl jsem naštvaný... Zatraceně, stejně nemá cenu lhát. Nevím, proč bych vám to neřekl. Skokani se domnívají, **že** v této soustavě najdou základnu svého nepřítele. Vy ho nebudete znát, nemá cenu říkat jeho jméno. Každopádně byli přizvaní Těžcí, což jsou, jak jistě víte, bojové flotily Skokanů. **Celá síla** flotil Těžkých napadne třetí a čtvrtou planetu této soustavy a zničí ji. **Bez** dlouhých řečí. Mohu vám tedy poradit, abyste odtud co nejrychleji zmizeli."

„Pchá!" opáčil Al-Khor nejistě. „**To Je** bluf!"

McCleairs se začal chechtat. Smál se, **až** mu tekly **slzy**. **Pak** Topsidera poplácal po ramenou.

-^„Bluf? Milý příteli, přísahám vám u všech svých předků, **že** mluvím **pravdu**. Skokani se chystají celou **tuhle** soustavu **zničit**. **Bud'te si jist, že** je nikdo a nic nezastaví."

„Nic?" sykl Al-Khor rozzlobeně. V očích měl zákeřné jiskřičky. „Vy myslíte, **že** Skokany nic nezastaví? **Možná** něco přece. **Až** zjistí, že považujeme Čtvrtou planetu **za** své vlastnictví, nikdo se **neodvází...**"

„Proč?"

„Protože...", zaváhal Al-Khor. „Protože galaktičtí obchodníci přece nemají žádný důvod bojovat proti nám. Impérium nemají rádi, stejně jako my. Proč bychom se nemohli dohodnout?"

„**Z** jednoho prostého důvodu, milý příteli," vychutnával situaci McClears. „**Protože** bohužel musíme předpokládat, **že** jste spolčení s naším největším nepřítelem, **který má v této** soustavě základnu."

Ted' se smál **zase** Al-Khor.

„Vodní bytosti - vaši největší **nepřátelé? To je** opravdu k smíchu!"

„Vodní bytosti?" zjišťoval McClears **opatrně**. „Nechápu, **co** máte na mysli."

„Na tomto světě **existuje** poměrně inteligentní civilizace, která se jen zřídkakdy zdržuje na pevnině a nemá o ni žádný zájem. **Proto** Jsme tu mohli vybudovat naše stanice. Žijí ně-, kde v oceánu, asi mají svá města na dně moří. Ale jinak není v téhle soustavě naprosto **nic**, co by vás **mohlo** ohrožovat. Pokud by to měly být vodní bytosti, pak Skokani podlehli Šalbě a klamu."

• „Naše informace jsou přesné," zavrtěl McClears hlavou. „Znám plány našich patriarchů. Je v nich psáno, že Topsiderové na čtvrté planetě drží slabou základnu, na jejíž existenci nemusíme brát ohledy. Vidíte, žádné dohody by vám nebyly nic platné. Naši vůdcové vás považují za spojence našich nepřátel."

„Zatraceně!" zvolal Topsider, „tak Už **mi konečně prozrad'te**, kdo je ten váš nepřítel!"

„K tomu nejsem oprávněn," odmítl McCIears.

„Tak vás přinutíme!"

„Pospěšte si," odvětil major lhostejně. „Naše bojové flotily mohou dorazit každou chvíli. Pak už by pro vás bylo pozdě."

Ai-Khor zlostně zasyčel, mávl na strážce, otočil se a opustil celu. Zámek zaklapl.

McCIears se podíval na Tiffa, který ho celou dobu soustředěně sledoval a předával rozhovor prostřednictvím svých myšlenek Marshallovi a Guckymu.

„No?"

Tiff pokrčil rameny. • |

„Doufejme," řekl, pořád ještě skepticky, „**že budou jednat** rozumně," ||

McCIears se zašklebil,

„Na to se spolehněte!"

Bohužel to neměli možnost zjistit, protože je Topsiderové už za deset minut odvedli. Malým vozidlem je odvezli na pobřeží, naložili do ploché lodi a transportovali k ocelové kopuli. Byla **to** ta, kterou viděli ze vzduchu. Pomocí antigravu se pak dostali do jejích útrob.

Vedl je Topsider, těžce ozbrojený, podmračený chlapík.

McCIears neuvažoval o útěku, ani Tiff ne. Ovládala je jediná myšlenka - neztratí jejich trik na působivosti?

Kopule měla průhledné stěny. Díky jim mohli pozorovat podmořské dění asi deset dvanáct metrů pod hladinou. Zabudované vstupy prozrazovaly, že je odtud možné vystupovat do volného moře, anebo z moře přijímat návštěvy.

Topsider zastavil přede dveřmi. Otevřel je a ustoupil.

„Tady je vaše nové vězení," sykl. „Zůstanete tu, dokud nebude po všem."

„**Po** čem má jako být?" chtěl vědět McCIears, ale **nedostal** odpověď. Pokrčil rameny a vešel **do malé** místnosti.

Dveře zapadly; zůstali sami.

Sami - kde?

Jenom dveře vypadaly jako z nějakého **materiálu**, jinak **jako** by se vznášeli v moři, jehož dno bylo na dohled. **Došlo jim, že** jsou uzavřeni v průhledném opačném konci kopule.

McCleers se posadil do kouta na dno. **Připadal si, jako by seděl ve vodě.** Zvědavě se ohlédl.

„**To je** velmi zajímavé," poznamenal sarkasticky. „**Asi budeme** nejdřív studovat mořskou faunu, a **potom** nás utopí." Tiff se lekl. „Myslíte, **že nás** zabitou?"

„Ale ne, nemyslím to tak doslova. Slyšel jste ale, že tu žijí inteligentní ryby, nebo něco takového. Myslím, že se na ně odtud asi máme podívat - a současně ony na nás, proto jsme tady."

Voda byla azurově modrá. V těchto místech nedosahovala hloubka víc než dvaceti metrů.

Muži si zvykli na příšeří a začali **rozpoznávat** podrobnosti.

V rytmu neviditelného proudu se dole na **dně pohupovaly** zvláštní **vodní** rostliny. Kolem proplouvala **pestrobarevná** hejna ryb, jako by je **honil** neviditelný nepřítel.

Mezi tím vším plula hrdě a klidně průhledná **bytost, připomínající** pozemské medúzy. O kus dál dno **moře** ostře klesalo ^a voda nabrala temně modrou barvu.

Tiff přidušeně vykřikl,

McCleers se zadíval směrem, kterým Tiff ukazoval. A lidské oči poprvé spatřily právoplatné pány vodní planety...

^ A ^

Mezitím se situace přiostrila. Deringhouse Al-Khora nepoznával, když k nim znovu vtrhl.

„Proč jste mě nevaroval před útokem flotil vašich rodů? Byla to vaše povinnost!"

„Povinnost?" zatvářil se Deringhouse překvapeně! „Je, snad **vaší** povinností mé tady násilně držet?"

„Nikdo vás do statutu zajatce nenuť."

„Ale my přece zajatci jsme, že? Nebo snad chcete popřít, **že** jste naši loď..."

„Mimochodem, vaše loď," skočil mu Topsider do řeči. „Komu **že** jste ji sebrali? Arkonidanům?"

Marshall jeho myšlenky bleskově četl, takže věděl, proč se ptá. Doufal jen, že stejně rychle chápal i Deringhouse, jinak by ho musel varovat.

„Ano, Arkonidanům," přiznal major opatrně. „Ovšem nevím, jestli ji oni předtím nesebrali někomu jinému. Proč?"

Al-Khor přikývl, očividně uklidněn.

„Je to pravděpodobné, protože jméno na jejím korpusu není psáno arkonidštinou. Ale nechme toho. Chytili jsme velitele Jiné lodi a **držíme ho** v bezpečí. Teď přemýšlím, co udělám s vámi."

„Nechtě nás **jít**," navrhl Deringhouse. „**Co z toho** budete mít, když nás budete zadržovat?"

„Rukojmí!" odvětil suše Topsider. „Budete se **svými, lidmi** u toho, až Skokani přiletí tuto planetu zničit. Třeba se s **nimi** spojíte - pod mým dohledem - a budete je varovat."

„To nebude nic platné. Neposlechnou mě."

„Pak **zemřete** spolu s námi." , :

„Dobře," usmál se major. „**Tím** se z nás **stanou** určitým způsobem spojenci, že?" , ; :

Al-Khor na to neodpovídal. •.' . -

Mlčky opustil celu.

Marshall svraštil čelo.

„**To** se mi nelíbí," řekl. „A **mým mutantům už vůbec ne. Cucky** se jen třese, aby směl konečně zakročit, a já **ho UŽ** nemohu déle zdržovat."

• „Jeho čas přijde," uklidňoval ho Deringhouse. a zíral na studenou stěnu vězení. „Co je s McClearsem?" ; :

?,Sedí s Tiffem v průhledné cele pod hladinou moře." „**To** má aspoň trochu změnu. **Dobrá! Oznamte myšobovi naši pozici. Ať** si nás zaměří a přijde **sem**. Naženeme tem ještěrkám strach. Zasloužily si **to.**'*

Cucky materializoval o dvě minuty později. Spokojeně **se** zašklebil. Přinesl několik ručních paprskometů a atomární granáty.

„To bysme měli!" **zapištěl. „Ted' jim ukážeme!"**

„Ještě okamžik!" varoval ho Deringhouse. Obrátil se **na** Marshalla, který zničehonic zamával a potom se plně soustředil. Stejně tak se **i** **Gucky** začal tvářit vážně a zamyšleně,

Deringhouse Čekal.

Věděl, že dostávají důležité zprávy od Tiffa.

^ A ^

McClears přidušeně vykřikl.

Proti průhledné **cele** se **řítla** Šípovitá rojnice **torpéd**, Jako by **chtěla** celou kopulovitou stavbu vyhodit do **vzduchu**. **Štíhlá těla** byla asi **půldruhého metru** dlouhá a stříbřitě se leskla. **Ze** **zádí podivných** střel tryskaly proudy zhuštěné vody, ale rychle **se** stávaly neviditelnými.

Teprve když se McClears podíval pořádně, poznal svůj omyl. Nebyla to uměle vytvořená torpéda, nýbrž živé bytosti. Podobaly se malým tuleňům, měly otevřenou tlamičku, malá očka a oválná ouška. Rychlost houfu se prudce snížila. Z malých kapes v kůži se vysunovaly malé ruce. Zvířata - byla to zvířata? - se zastavila.

Zvědavě plula kolem cely a moudrýma očima **si** prohlížela osádku. Jeden z nich připlul **až** ke stěně. McClears se díval do tázavých očí.

Pak pocítil vibrace.

Tiff informoval Marshalla a Guckyho.

„Tak takhle vypadají **ty rybí bytosti!" zamumlal McClears,**

spíš pro sebe. „Produkují vibrace vln, možná to Je nějaký způsob dorozumívání...”

Tiff slyšel jeho slova a poslal je **dál**.

„Ataka!" navrhl **Gucky**.

Deringhouse přikývl.

„Možná máš pravdu, Gucky. Nás japonský přítel slyší zvukové vlny, které nedokáže žádné normální lidské ucho rozlišovat. Pokud nejsou rybí bytosti telepaty, a to asi nejsou, dorozumívají se vibracemi vody. Ataka to dokáže zjistit. Zavolej ho, Gucky!"

Myšob se napřímil.

„Je to tady dost těsný, majore."

„Však tu nezůstanete dlouho. Vyrážíme a vysvobodíme McClearse. Čas divadýlka skončil. Už nemusíme ještěrkám nic předstírat."

„Díky bohům!" zapištěl Gucky.

„Proč? Co máš v úmyslu?" zjišťoval Deringhouse. . „Už jsem viděl, jak uměj létat roboti a dinosauři," zavzpomínal myšob, „ale krokodýly ještě ne - to by byla věc!"

O vteřinu později zmizel.

Deringhouse řekl do nastalého ticha: „Topsiderové budou **zírat**, že máme zbraně, ale stejně **je** nesmíme podcenit. **Pokud** mají zemřít, vrhnou se do smrti bez zaváhání. Ale existuje něco, nač jsou obzvlášť citliví -jsou totiž pověřiví."

„**Pak** je tu Gucky na pravém místě, majore."

„**Ano!**" přikývl Deringhouse. „**On to** taky ví líp, než je **mi milé**. Správně by měl dostat domácí vězení." :

„To má ještě čas," řekl Marshall. „V mnoha ohledech **je** Gucky zázračným zvířetem."

Vzduch se zamihotal a pak se zjevili Gucky a Ataka.

Japonec **už** v místnosti neměl moc místa.

„Nemohl bys odemknout?" zeptal se Deringhouse myšoba.

Myšob odhopsal, prohlédl si dveře a pak aktivoval své nemalé telekinetické síly. Zámek se s tichým cvaknutím rozskočil.

„i„Dobrá práce, Gucky!" pochválil ho major a tasil paprskomet. „A teď Topsisidery trochu vystrašíme... Gucky, jsou někde nablízku, cítíš je?"

„Jo, celý shromáždění. Stojej tamhle za těma dveřma." Ocitli se v dlouhé, trochu zakřivené chodbě, podle níž se dalo usuzovat, že vede podél stěny kopule. Jedny dveře se řadily ke druhým. Na druhé straně byla okna a za nimi rajska krajina se stromy a kopci. Na obzoru se třpytila hladina moře.

Klesající slunce stálo těsně **nad** dělící linií **mezi vodou** a nebem.

Deringhouse se zastavil těsně **před** dveřmi. „Tady?" ujistil se.

Marshall a Gucky přikývli zároveň. Deringhouse pozvedl zbraň, ustoupil stranou a stiskl tlačítko odpalu. Jemný paprsek čisté energie zasáhl dveřní rám, roztavil kov a putoval dál. Okamžitě se utvořila rychle chladnoucí linie zatavené spáry. Jistě by trvalo dlouhé hodiny, než by se dveře podařilo otevřít. Zůstávala jenom naděje, že místnost za nimi nemá druhý východ.

„Jsou v pasti," usmál se Ataka.

„**Já** bych je radši nechal létat," namítl **Gucky**. „**Lítající** krokodýli musí vypadat parádně."

„Čekej!" vyzval ho Deringhouse a šel dál.

Ostatní ho následovali. Gucky došel k **závěru**, že **pokud** zrovna neteleportuje, jeho kratičké nožky mu nepostačí.

Chodba končila před přivřenými dveřmi. Za těmi už nebyla žádná místnost, nýbrž svoboda. Ale co znamenala? Měl z ní člověk za daných okolností vůbec něco?

Pořád ještě trčeli uprostřed tábora Topsisiderů.

Deringhouse sevřel paprskomet a dveře otevřel. Protože byl poměrně silný, málem porazil topsiderskou stráž na opačné straně.

Strážný se chtěl ohradit, ale místo toho se patřičně vyděsil. Gucky nečekal, až se protivník vzpamatuje, a telekineticky

ho zvedl do výšky. Topsider vyjeveně zíral, zbraň mu vypadla z ruky a zapříčinila, **že** se nad ním myšob slitoval a prostě ho jen posadil na střechu budovy. Ještěrka tam seděla a nechápavě zírala dolů na tři lidi s malou chlupatou potvorou u nohou, která si vykračovala a vykládala cosi o obtížném hmyzu.

Deringhouse objevil trochu stranou garáže s vozidly, ve kterých mohli odjet ke křižníku. Pochopitelně že by s Guckym mohli k CENTURIU po jednom teleportovat, ale nechtěli, aby si Topsiderové zbytečně lámali hlavy. Pak by možná přišli i na to, že vetřelci nejsou Skokani...

„Dobrá,” souhlasil Marshall. **„Jeden z** těch vozů si vezmeme, ale nejdříve se **tu trochu** postaráme o zmatek.”

To nebylo **těžké**, protože šéfové Topsiderů byli uzavřeni **za** zatavenými dveřmi a nemohli ven. Marshall hodil do budovy dvě malé bomby a pak běžel za ostatními.

Kopulovitá budova se za silné detonace rozlomila **na** několik kusů. Z nouzového východu se vyřítla řada **zraněných** Topsiderů s paprskomety. **Divoce** a nesmyslně kolem sebe stříleli. **To byla** příležitost **pro** Guckyho, aby si s nimi trochu pohrál.

Topsiderové nevěděli, co se to děje. Najednou ztratili **půdu** pod nohama a začali se vznášet. Nikdo z nich nehledal původce v malém myšobovi dole. I velitel Al-Khor **plul** ve stavu beztlíže nad vrcholky stromů.

To nebylo samo sebou!

Al-Khor se zadíval na potvůrku dole a namířil na ni paprskometem. Když však stiskl spoušť, dostavil se jiný efekt, než jaký by očekával. Zpětný ráz zbraně ho hnal nahoru do **nebe**, až ho nakonec posadil na vrcholek padesát metrů vysokého stromu. Gucky se ušklíbl. Jen ať se Al-Khor postará. Ať si dolů sleze sám!

Ostatní Topsiderové utvořili vzdušný propletec, takže se nikdo neopovažoval střílet, aby náhodou nezasáhl některého ze svých druhů.

""Deringhouse mezitím vyjel z garáže. Ostatní vozy zničil Odhozeným granátem. Topsiderové by museli jít pěšky, kdyby je chtěli pronásledovat, a to bylo přesně to, co ještěřky hrozně nerady dělaly.

„Pusť je dolů!“ zvolal Marshall a zamával na Guckyho, který seděl v řídké trávě. „Mají dost!“

„Ale já ještě ne!“ zapištěl myšob a nechal deset Topsiderů řítit se dolů ve volném pádu, aby **je** těsně nad zemí zastavil.

„To vidím,“ zabručel Marshall a vydal Deringhouseovi nějaké pokyny. Vozidlo dojelo až ke Guckymu. „**Budeme** ti muset pomoci!“ řekl, vyklonil se, **chytil** myšoba **za kůži** na zátylku a vtáhl ho do kabiny.

Cucky si povzdechl a vydal **poslední** impulzy. Topsiderové utvořili letový tvar a s úžasným zrychlením vyrazili pryč odtud, aby se skryli ve **větvích** stromů. Gucky se **za** nimi ještě chvíli **díval**, pak **si znovu vzdychl a otočil** se na Marshalla: „Takže?“

„**Co** je s nimi? Neměls je **zabít**!“

„Však to přežili, pane. Sedí na okolních stromech a přemýšlejí, jestli si nemají začít stavět hnízdo pro švy mladý. Co přikazujete teď?“

Marshall si oddechl. To nejhorší měli za sebou.

„Vysvobodíme McClearse, **ten** je **na** tom hůř než my. Má u sebe jenom Tiffa.“

Cucky se soustředil.

„Vzdálenost přesně 37,6 kilometru. **Jihovýchod**. Mám **tam** skočit?“

„Ještě ne. A když, tak budeš muset vzít Ataku s sebou, aby navázal spojení s Aquasy.“ „S Aquasy?“

„Jo, tak říkáme rybím bytostem. Deringhouseův nápad. Nechci, aby došlo k ohrožení nevinných domorodců.“ „Co CENTURIO?“

„Kapitán Lámaného musí ukázat, co umí,“ řekl major. „Po

jedeme k pobřeží a zahájíme osvobozující akci, zatímco CENTURIO zneškodní těžné paprsky a odletí k pobřeží. Tam se pak sejdeme. V žádném případě si nepřejí, abychom Topsiderům připadali jako nadpřirozené bytosti. Oni dobře vědí, že Skokani disponují jenom tradičními zbraněmi. Nesmíme to tedy přehánět. To platí hlavně pro tebe, Gucky."

„Jsem snad nadpřirozená bytost?"

Deringhouse na to neodpověděl. Spojil se s Lamanchem.

„Poslouchejte, kapitáne! Zahajte palbu a zničte kopule, mezi kterými jsme uvíznuli. Podle mne v nich budou generátory těžného paprsku. Pak leťte pryč. Zaměřte si nás, až budeme na pobřeží. Potom vám dám další instrukce."

„Rozumím!" opáčil Lamanche věčně. „Mutanti už hoří touhou ukázat Topsiderům, co umějí!"

„Mutanti **zatím** nebudou nic ukazovat! Topsiderové **vědí o** Rhodanově jednotce mutantů, ale musejí si myslet, **že** mají **co** dělat s obyčejnými **Skokany!**"

„Ano, pane."

^ A ^

Ataka se svlékl a ponořil se do vody. Ostatní za ním závistivě hleděli a Gucky hořce poznamenal, že by se chtěl taky vykoupat.

Marshall se **však** už **soustředil na Atakovy myšlenky**. „Slyší **Aquy**, **ale** nerozumí jim... Aspoň že víme, že se **nějak** dorozumívají."

„**To je** málo," poznamenal Deringhouse. „**Co** dál?" Ataka se vynořil, zamával na ně a **znovu se** potopil. „**Hlásí** silnější impulzy. **Už** si ho všimli. A **ted'**..." Viděli to sami. Dvě **stě** metrů od pláže se na mnoha **místech** zpěnila **voda**.

Čtyři pět Aquasů mířilo k Atakovi, který **zůstal** stát po **krk** ve vodě.

Pět stříbropěnných šípů ho obkroužilo a pak se před Japoncem vztyčilo štíhlé tělo, podobající se tuleňovi. Začalo gestikulovat malýma ručkama. Bylo vidět i oválná ústa.

„Aquové!" řekl Marshall. „Přesně takoví, jak je Tiff popsál. Ted' už Jen aby jim Ataka porozuměl." Chvilí mlčel a pak přikývl, „Kontakt byl navázán, ale... Cucky, skoč do CENTURIA a přiveď Andrého Noira!"

„Noira?*" podivil se Deringhouse. „**Co tu bude platný náš hypno?** Chceme snad Aquům vnutit svou vůli?"

„Ne, **ale s jeho** pomocí se budeme moci **dorozumět**. Rybí bytosti nejsou telepaty, ale nikdo jejich řeči **nerozumí**. Noirby jim mohl vsugerovat naše úmysly.¹

„**Dobrá,**" souhlasil Deringhouse. „Ale **opatrně. Cucky...**" Ataka se **mezitím** snažil **promlouvat k petici** Aquů, ale **bez úspěchu. Ukazoval** na pobřeží a zvolna **k němu vykročil. Rybí bytosti ho** váhavě následovaly.

Když vyšel na břeh, zůstaly ve vodě pár metrů od něj. Neměly nohy, ale silnou ocasní ploutev, kterou řídily svou podvodní plavbu.

Marshall najednou zpozorněl.

„Jejich impulzy jsou dost silné. Zachytil Jsem **je**. Kdyby tady **už** byl Noir! **Vydrží** dvě **tři** hodiny na **suchu,**" mumlal, „Jeden z nich na **to** právě myslel. **Jsou mírumilovní, ale** nevědí, jak **Jsme** se dostali na jejich svět. Hm, **o Topsiderech nemají zrovna** dobré mínění. Myslí **si, že** jsme **jejich** spojenci. **Bude načas**e uvést **je** na pravou míru."

Přesně v té chvíli materializoval Cucky s André Noirem. „Takže, Noire!" oslovil Deringhouse příchozího, „společně s Marshalllem byste se měl pokusit komunikovat se zdejšími domorodci. Tamhle jsou!"

Pak došlo skutečně k rozhovoru.

Marshall přijímal myšlenkové impulzy a překládal je. André Noir pak rybím bytostem vsugerovával odpověď **v podobě** obrazů, kterým **by** jasně rozuměli.

„Jste na našem světě-cizinci?“ • - - „Ano, přišli jsme z
hvězd, kde máme svůj domov.“

„Proč jste přišli?“ ;,

„Abychom vás varovali **a pomohli** vám. **Ale dovolte nám** otázku.
Jsou čtyřnohé ještěrky **vašimi** přáteli? **Dovolili jste jim žít** na zemi,
která vám patří?“

Odpověď přišla ihned: „Ne, neptali se nás. Přišli před mnoha dny a
nocemi a postavili si své domy., Nerozumíme jim a oni nerozumí
nám.“

„**Bylo** by pro vás lepší, kdyby odešli?“

„Ano, to by bylo. Ale jak je máme **vyhnat**? Nemáme žádné zbraně!“

„Chcete, abychom vám pomohli?“

Nastala krátká odmlka. Odpověď Aquů **prokázala, že jsou** sice
chytří, ale také nedůvěřiví.

„**Co** vám za to máme dát?“

Deringhouse se usmál.

„Jenom jedno -- vaše přátelství. **Budeme** s vámi obchodovat,
vyměňovat si zboží a postavíme na pevnině malou základnu, která
zabrání návratu ještěrek.“

„Ještěrky s námi nikdy nevyjednávaly. Dobrá, souhlasíme. Dáme
zprávu svým vůdcům.“

„Ještě něco," upozornil Deringhouse na hlavní věc. „Ještěrky zajaly
dva naše přátele. Chceme je vysvobodit, ale bez **vaší** pomoci to bude
těžké. Pomůžete nám?“

„Víme o zajatcích. Jsou ve vodním hradu ještěrek. Umíte **žít** pod
vodou?“

„Ne. Potřebujeme k dýchání vzduch. Pod vodou **bychom** zemřeli.“

„Vzduch? Dobrá, budeme na to myslet. Očekávejte nás zítra ráno na
tomto místě. Třeba najdeme nějaké řešení.“

„Až přiletí naše velká loď, budeme ho znát sami," odpověděl
Deringhouse. „Ale dobrá, sejdem se zítra, až vyjde slunce. Budeme na
vás čekat.“

Ještě než se řádně setmělo, Cucky s Marshallem teleportovali na palubu křižníku a vrátili se s průzkumnou Gazelou. Přistála těsně vedle zamaskovaného vozu na pobřeží. CENTURIO pak zničil okolní prostranství a proměnil topsiderské kopule v potoky žhavé lávy. Topsiderové vyhlásili poplach a jejich bojové lodě přilétaly ze všech koutů vodní planety.

„**Haló**, Lámaného, kde jste?“ zjišťoval **Marshall** z paluby Gazely.

„Na oběžné dráze, pane. Čekáme na nové rozkazy.“ „**Hned** tak žádné nebudou. Zůstaňte nahoře a **spojte** se s

TERROU. **Odrážejte** útoky Topsiderů, ale zůstaňte, **kde** jste.

My tady dole musíme ještě něco zařídit.“

„Rozumím, pane. Kdybyste snad potřebovali pomoc...“ „Bez obav, Lámaného. Máme Guckyho. Konec!“ „Joooo!“ ozval se Cucky z kouta.

„Kdybyste neměli Guckyho, tak co? Zdá se, že ty dva metráky mrkve nakonec ještě

dostanu, že?“

^ A ^

Noc proběhla **klidně**. Neustále obsazená vysílačka **Gazely** mlčela. **Bylo sice** možné zachytit čilé **vysílání** mezi **loděmi**

Topsiderů, ale ještěrky **jen** zaujímaly **nové** pozice, jinak o **nic** nešlo.

Marshall zachytil první slabé impulzy rybích bytostí dřív, než je spatřil. Pak teprve uviděl stříbrnou pěnu na hladině. Přibližovaly se neuvěřitelnou rychlostí. Podle velikosti klínu pěnové formace to odhadoval **na** padesát Aquů. Stříbrný **šíp** se zastavil dvacet metrů od břehu. Vůdce rybích bytostí pokračoval k Marshallovi, ostatní vyčkávali. Vynořila se jenom jejich štíhlá těla. Zvědavá očka **si** prohlížela **cizince na** pevnině.

„Přišli jsme, jak jsme slíbili," **ozvala** se Aquova myšlenka. „Ale nenašli **jsme žádný** způsob, jak vám umožnit pobyt **pod** vodou."

„Není nutné, abyste se **tím** trápili," zprostředkovával Noir. „Jsme na to vybaveni. Máme oblečení, ve **kterém** se **můžeme** pohybovat ve vnějším vesmíru, a **ten je** mnohem nepřátelštější než moře."

„Pak tedy můžete jít s námi?"

„Pokud jste tak silní a potáhnete nás, potom ano. Sami nemáme na tak rychlou plavbu dost sil."

„Kdy?"

„Chvilí vydržte, musíme se **připravit**."

O půl hodiny později se Marshall a Noir, **oblečení v kosmických** skafandrech, položili každý na záda jednoho Aquy a **dali** se odnést do podvodního světa. Na třetím Aquovi **spočívala** malá bytůstka ve speciálním skafandru - Cucky! Právě ten se bavil ze všech nejvíc.

Rychlost, kterou barevným podmořským **světem** pluli, **byla** úžasná. Aquové se pohybovali **reaktivní** silou. **Otevřenými** tlamami nasávali vodu, uvnitř v těle ji zhušťovali pomocí speciálního orgánu a pak ji vyřáželi **za** sebe, jako by byli tryskovými motory.

^ A ^

Al-Khor se **konečně** dostal **dolů na zem**. **Odřel** se přitom o kůru stromu, na který **ho** pověsili, a posledních pět metrů zdolal volným pádem. Přitom si **narazil** svůj šupinatý ohon a dost ho to bolelo.

Klel a kulhal, klestil si cestu hustým křovím a po chvíli hledání nasel svou paprskovou zbraň. Nakonec se ocitl na okraji mýtiny, kde kdysi stála stanice. Teď už o ní nemohlo být ani řeči.

Bomby Skokanů ji zcela zničily, stejně jako vozidla v han-49

gáru; Posádku Skokani buď pozabíjel i, nebo unesli vzduchem!..!
Přirozeně že si Al-Khor dělal těžkou hlavu. Nakonec došel k závěru, že Skokani asi museli vyvinout nějaký přístroj, pomocí něhož jsou schopni zrušit gravitaci. Jiné vysvětlení nenašel.

Al-Khor chvíli hledal v troskách nějaké provozuschopné vozidlo. Pak našel Jedno, ve kterém fungovala i vysílačka. Zavolal do centrály topsiderských jednotek.

„Tady Al-Khor, velitel jižního pobřeží. Zajatí Skokani se dokázali vysvobodit a zničili naši stanici. Prosím o okamžitou pomoc. Pošlete mi sem loď.“

Odpověď nebyla příliš povzbudivá: „Máme bojový poplach, Al-Khore, takže nemůžeme postrádat ani jednu loď. Pokuste se probít k hlavnímu stanu. Hrozí nebezpečí, že Skokani dostanou posily a že na nás zaútočí.“

„Komu to říkáte?“ rozčiloval se Al-Khor. „Koneckonců jsem to by} přece já, kdo vás upozornil a...“ „Cekáme vás v hlavním stanu.“

V přijímači to cvaklo. Al-Khor zaklel a jediným úderem pěsti vysílačku rozdrtil.

Pak se podíval do zásob proviantu ve voze a nejdříve **ze** všeho se pořádně najedl. Už byla tma, takže se tam zabydlel & rozhodl se, že tam přenocuje,

Ráno se vzbudil promrzlý.

Protáhl se a pokusil se nastartovat pomlácené vozidlo. Povedlo se mu to, takže se vydal úzkou stezkou směrem ke vzdálenému hlavnímu stanu. Začínal pociťovat výčitky.

Aniž by to tušil, projel těsně kolem úkrytu Gazely, nabral kurz k východu a pomalu se blížil ke kovovému ostrovu, ve kterém měl sídlo štáb Topsiderů.

Člun ho dopravil ke kolegům, kteří ho pak přijali sice překvapení, ale s jistým odstupem. Zazlivali mu útěk zajatců a činili ho zodpovědným za očekávanou akci Skokanů jenom proto, že se o ní dozvěděl první.

Aniž by si ho dál všímali, pokračovala rada **v jednání**.

„Takže jsme se shodli," poznamenal vrchní velitel Wor-Lok, „že se pokusíme sami a bez cizí pomoci odvrátit hrozící invazi Skokanů."

„To je úplná pitomost!" vykřikl Al-Khor, než se posadil. „Větší chybu bychom mohli sotva udělat."

Wor-Lokem to trhlo a zamračil se. Musel mu odporovat zrovna ten, který tak ošklivě zklamal? Jakmile by se to dozvěděl diktátor na Topsidu, Al-Khor by byl vyřízen. Ovšem pak by stín diktátorovy nevole padl i na Wor-Loka.

„Ano?" zeptal se vrchní velitel číhavě. „Dělám **tedy** chybu? Možná **budete** tak laskav a objasníte **nám** důvody pro **takové** tvrzení."

Al-Khor se **zhluboka** nadechl.

„Nestačí vám snad, že použijí dva Skokani vyhodili do vzduchu celou naši stanici poté, kdy unikli ze zamčené cely bez oken? Nenarazili na žádný odpor, protože mají přístroj, kterým ovlivňují gravitaci. Kromě toho si myslím, že pokud budeme tak pyšní a nepožádáme Topsid o pomoc, zanedlouho nás tady zničí úplně."

„Jak víte, **že** na nás chtějí zaútočit?"

„To víte stejně dobře jako **já**, Wor-Loku. **Rád** byste se stal hrdinou. Ale já - a většina mých druhů - chceme raději zůstat naživu."

Jeho slova byla doprovázena souhlasným mručením přítomných. Wor-Lok se zkoumavě rozhlížel, ale narazil jen na temné pohledy.

„Takže vy byste chtěl diktátorovi přiznat naši slabost?"

„Ano, protože to není naše vina. Dokonce tím naši říši prokážeme službu..."

„Službu?" divil se vrchní velitel a podíval se ke dveřím, kde stáli nehnuto **dva** ozbrojení strážníci. „Já mám jiný názor. Vy se prostě vymlouváte. To je vzpoura, a proto vás dám **zavřít**. Strážé! Al-Khor je zatčen! Odevzdejte zbraň!"

^**Al-Khor stát** chvíli strnule jako socha. **Pak** do něj **vjel** život, bleskurychle tasil paprskomet a namířil na vrchního velitele.

„Já že Jsem zatčen? A mám odevzdat zbraň? To je velice nerozumné! Vezměte ten šílený rozkaz zpátky. Teď musíme držet pospolu, jestli nechceme zahynout.“

Wor-Lok však spoléhal na svou autoritu.

„Mé rozhodnutí platí. Stráže, zatkněte Al-Khora! Zbavuji **ho** všech jeho hodností!“

Al-Khor už neváhal. Jediným dobře mířeným výstřelem srazil svůj protějšek k zemi. Pak se obrátil ke strážným a rozkázal jim, aby se vrátili na místa. V jeho nitru to vřelo, ale navenek zůstával překvapivě klidný.

„Topsiderové! Teď jsme tedy bez vůdce, ale je potřeba rychle se rozhodnout. Zůstávám u svého návrhu, že se spojíme s diktátorem a vysvětlíme mu, co se stalo - a co se ještě může stát, pokud nedostaneme posily. Hrozí nám invaze Skokanů. Ale my jsme tady byli první, tato sluneční soustava patří nám!“

Netrvalo dlouho a Al-Khor byl zvolen za vrchního velitele Topsiderů na vodní planetě. Jakmile se tak stalo, otočil se na spojového důstojníka a přikázal mu, aby navázal kontakt s Topsidem.

Potom se někdo zeptal na další osud zajatců ve vodní cele.

Al-Khor přikývl.

„Dobře že mi to připomínáte- Musejí být okamžitě zneškodněni. Dříve, než se jim taky podaří utéct!“

„Snad by nám mohli ještě něco **říct...**“

„Ne, už nemáme čas... Zaříd'te jejich popravu.“

Topsider v pozadí sálu potvrdil rozkaz, ale zůstal **ještě** sedět, aby počkal na konec konference.

Což byla chyba.

^ A ^

Tiff bez ustání myslel **na to, co** chtěl sdělit **Marshallovi**. **Víc toho** udělat nedokázal, protože sám **nebyl telepat**. Ale **doufal**, že Marshall v jeho myšlenkách dokáže číst...

McCleans seděl v koutě na průhledné podlaze a zamyšleně hleděl do mořského dna pod sebou. Rybí bytosti se ztratily. Provedly to tak rychle, až se zdálo, že je snad někdo zavolal. Major přestával doufat v záchranu.

„Nic, Tiffe! **Od** večera se tu **obyvatelé moře** neukázali. **Asi už** o nás ztratili zájem.”

„Majore, nevíme, jak jsou na tom s Topsidery. Možná dostali rozkaz, že se tu už nesmějí zdržovat.”

„**Proč** by nás tedy **zavřeli** pod **vodu**, **když ne proto**, aby si nás mohly rybí bytosti **prohlížet**?”

„**Co my** víme?” odpověděl **Tiff**. „**Počkáme, co se stane**.”

To se lip řeklo, než udělalo. Seděli tu bez hnutí už od včerejšího dne. Nedošlo k žádnému dalšímu výsledku a nikdo jim nepřinesl jídlo a pití. McCleans měl naštěstí v kapse několik tablet koncentrátu, které zahnaly nejhorší hlad i žízeň.

Vtom se přiblížily kroky.

Ve chvíli, kdy se dveře otevřely a vešli **dva Topsiderové**, bylo jasné, co se s **nimi má** stát. **Paprskomety**, **jimiž na ně mířili**, zřetelně prozrazovaly **jejich záměry**.

„Zabijou nás!” zašeptal **Tiff** a **soustředěně** myslel na **zprávu** pro Guckyho:

Pomozte nám, Marshall! **Gucky! Už** nám **nezůstává moc** Času. Stanoviště: umělý ostrov na **pobřeží**. **Dvacet** metrů **pod** hladinou moře. Vyzývají nás, abychom opustili celu. Rychle, pospěšte si!

Venku na chodbě bylo jasno. Ze stěn a stropu pronikalo zářivé světlo a oslňovalo je. Topsiderové svým zajatcům vrazili hlavně zbraní do zad a nutili Je odejít. McCleans a Tiff uposlechli. Kráčeli vstříc neznámému cíli.

Chodba se prudce zatočila a skončila před šedivými kovovými dveřmi. Možná vzduchový koridor, možná vodní...

Jeden ze strážců pomalu pohnul otevíracím **kolem**. **Dveře** se zvolna otevřely a uvolnily pohled do místnosti **za nimi**.

„**Jděte!**“ řekl Topsider. „A příjemnou zábavu!“

McCleans se zastavil. Tiff **šel** napřed, pořád **myslel na volání** o pomoc.

„**Ty taky!**“

McCleans se nehnul. Každá získaná vteřina **byla, vzácná**.

„**Co** se s námi stane?“ zeptal se.

„Nový velitel Al-Khor vás odsoudil k **smrti**. Nebudete **dlouho** trpět. Utopíte se rychle.“

„Proč máme zemřít? **Neřekli** jsme vám snad všechno, co **je pro** vás důležité?“

„My jsme ten rozsudek nestanovili,“ řekl Topsider. „Ale vím, že je spravedlivý. Způsobili jste velkou škodu. Jedna stanice je úplně zničená, ostatní zajatci uprchlí, řada Topsiderů byla zabita. Zasloužíte smrt. A teď jděte!“

McCleans se nevzdával.

„Jsme snad zodpovědní **za činy** jiných Skokanů? **My** jsme tu invazi nepřikázali...“

„Dost slov. Skokane! Jdi!“

Namířil na majora paprskomet. McCleans patrně pochopil, že už žádný Čas **nezíská**. **Otočil se a vešel** za Tiffem do **úzké** místnosti.

„Nejdříve sem napustí vodu,“ zašeptal, „**a** pak otevrou vnější dveře. Pokusíme se vyplavat na **hladinu**.“

„Bojím se,“ odpověděl Tiff, „že s tím počkají, dokud se neutopíme. Teprve pak nás vyplivnou do moře. Můžeme leda zadržovat dech, víc nic.“

McCleans neodpovídal.

Na mořské straně se v podlaze pootevřela **škvírka**. Rychle se zvětšovala. Pak začala dovnitř pronikat voda a brzy **stála** mužům po prsa. Ventil u stropu odsával vzduch.

„Škvíra!“ zvolal vzrušeně Tiff. „Jestli se ještě o něco **zvětší**, možná budeme moci...“

Ale to se nestalo. **Voda** mezitím rychle stoupala. Už jim **sahala** po krk.

„Nadechnout!“ zvolal McCleary. „Držet dech, ponořit se a pokusit se dostat dolů. Možná už je ta škvíra větší. Hodně štěstí, Tiffe! Třeba to dokážeme!“

Moře se hrnulo do vpusť. Během vteřiny dosahovalo až ke stropu a vyplnilo celou místnost. McCleary a Tiff zadrželi dech a klesli dolů. V uších cítili tlak vody a nedostatek kyslíku je ochromoval.

McCleary našel **škvíru**. Zabral, aby **do** ní pronikl, a **nahmátl** něco pohyblivého.

Kdyby všude nebyla voda, vykřikl **by**. **Takhle** mu však **jen** z úst unikl vzduch a zabublal.

Ještě několik **vteřin** a pak bude **po všem...**

^ A ^

Aquové zpomalili a znovu se zformovali.

„Co se děje?“ **zeptal** se André Noir **hypnotickým obrazem**. Marshall a Cucky mu odpověděli.

„Vodní pevnost cizinců. Mají speciální dveře, které se Otevírají pod vodou.“

Ve stejné chvíli pronikly k Marshallovu mozku Tiffovy myšlenky. Cucky se na ně zaměřil a telepaticky sdělil Marshallovi:

Ani ne deset metrů před námi. Mám **skočit?**

Ne, počkej! **Možná jim** pomůžeme, aniž by **si toho Topsisiderové** všimli!

Před nimi se ve věčné mořské temnotě třpytily stěny umělého ostrova. Stál na kulatých nosících a končil dobře dvacet metrů pod hladinou. V břiše ostrova zela řada vstupů.

Už je odvádějí!

Marshall přikývl. **Byl to** zvláštní pocit, sedět na štíhlé **rybí** bytosti jako na koni.

Zaměř je Gucky!

*Tady je to! Přivádějí je! Tiff už je uvnitř v **komoře**, McClears ještě váhá!*

Marshall **to** už věděl: **Věděl Ještě** víc.

*Nahoře stojí strážný s **paprskometem**. **Jakmile by se** Tiff s McClearsem vynořili...*

Noir byl jako sugestor pochopitelně také slabým telepatem. Rozuměl impulzům Guckyho a Marshalla. Okamžitě podával Aquům instrukce. Rybí bytosti vypluly k hladině a rozvířily ji. Vyskakovaly z vody do slunečního svitu, pak zajížděly zpátky, hrály si a řádily.

Šest Topsiderů sklonilo hlavě **zbraní**. - :

*Ted' tam proniká voda, signalizuje Tiff, pomyslel si **Cucky**. **A o** několik vteřin **později**: Škvíra je příliš úzká. aby McClear-se s Tiffem propustila.*

Marshall odpověděl:

Otevři ji. Cucky!

Myšob doplaval do bezprostřední blízkosti ocelového vězení a soustředil se na přivřené zasunovací dveře. Pak zabral a Jeho telekinetické síly je rozevřely natolik, aby jimi mohl proklouznout člověk. Doufal Jen, že to oba odsouzenci na smrt rychle pochopí.

Pochopili.

Gucky se ponořil hlouběji a chytil McClearse, aby ho vytáhl ven. Major měl pootevřené oči, ale asi toho mnoho neviděl. Z úst mu vyplula bublina.

- *Rychle, Marshalle. Vydrží ještě deset vteřin. Vynes ho někam stranou odtud, hlavně na hladinu, aby se mohl nadechnout!*

Marshall McClearse převzal.

Gucky neváhal a okamžitě se věnoval Tiffovi. Vytáhl ho a položil ho na tělo rybí bytosti, která s ním pak jako blesk uháněla o pár set metrů dále na hladinu.

Myšob krátce zaváhal a pak se vrátil k vodní komoře.

Oba Topsisiderové, kteří McClearse s **Tiffem zavřeli do komory**, stáli dosud přede dveřmi a bavili se. O deset minut **později** měl být vnější vstup znovu uzavřen a voda **vypumpována**. **Měli** tedy ještě chvíli čas.

Neviděli, jak se kolo zavíracího mechanismu otáčí. ' Pak se dveře najednou rozletěly a prudký proud vody strhl překvapené strážce s sebou. Gucky otevřel i vnější dveře, až se celá stanice ocitla pod vodou. Ještěrky, které se nacházely v dolní části ostrova, většinou nestačily utéct, ale ty, kterým se to podařilo, varovaly horní palubu a válečnou radu.

Voda mezitím zaplnila ostrov **ze** dvou třetin a úplně jej ochromila.

Gucky proklouzl zpátky do moře a dal se na útěk. Setrvávat v blízkosti **ostrova** začínalo **být** nebezpečné.

.Zachytil Marshallovy impulzy. Topsisiderové na plošině byli až příliš zaměstnáni, než aby se mohli starat i o dění na hladině moře.

Gucky mohl teleportovat, ale plavání pod vodou ho bavilo, takže plaval. McClears a Tiff **už** byli v bezpečí, jak mu zachycené impulzy **prozrazovaly**. Aquové se shromáždili a postarali se o **to**, aby zachráněné dostali z nebezpečné zóny.

Myšob **si to** namířil do hloubky. Cestou potkal velkou rybu, ale ta z něj byla **tak** vylekaná, **že** rychle uplavala. Gucky se za **ní** pobaveně šklebil. :

Tak se stalo, že se ke Gazele vrátil až dvě hodiny po ostatních.

Vykoupal se. Tak dlouho se **na tuhle** koupel **těšil** - **a přitom** se ani nenamočil.

^ ^ ^

Perry Rhodan právě konferoval s Crestem a Thorou o možnostech interstelární kolonizace, když zaznělo pronikavé bzučení interkomu.

-.^,Tady je Rhodan: Co je?"

„Hyperkom ze **soustavy Beteigeuze, pane. Mám to** přijmout?"

„Dejte vědět Reginaldu **Bullovi** a čekejte. Přijdu **za vámi.**"

Crest a Thora mlčky vstali a následovali ho. Za dvě minuty stáli všichni ve spojové centrále. Šéfspojař Eilman se postavil do pozoru a hlásil; „Major Deringhouse, CENTURIO, soustava Beteigeuze, požádal o možnost předání důležité informace..."

„**OČ** jde?"

„Ohlásí se za **třicet** vteřin."

Rhodan přikývl a spolu s ostatními se posadil. Nečekali dlouho a hlášení přišlo: „Tady Deringhouse. Volám Terranii."

„Ano," řekl Rhodan. „Slyšíme vás. **Nejdříve ale dovolte** otázku - neviděl jste někde Guckyho?"

„Je u nás, pane."

„Dobrá. Podejte hlášení. **Už** se ukázali Skokani?"

„Přijde na to, pane. Skokani jsme my. Alespoň pro Topsisidery..."

Deringhouse se rozpovídal. **Rhodan a Bull** mu s **vážnými** tvářemi naslouchali. Nepřerušili majora ani na chvíli, **takže brzy** svou řeč uzavřel.

„...velitel Topsisiderů, jistý AI-Khor, vyslal do éteru volání o pomoc pro své soukmenovce na Topsisidu. Jeho diktátor je událostmi na vodní planetě rozezlen a slíbil mu, že ihned vyšle silnou flotilu. Takže na ni **Čekáme.**"

„Výborně, Deringhouse! Pokud vám to vyjde, o čemž nepochybuji, uskutečníme své záměry, aniž bychom museli pohnout prstem. Útočící Skokani budou flotilu Topsisiderů považovat **za** obránce Země. My se jen musíme postarat, aby si svůj omyl nevysvětlili."

„Jaké nám dáváte rozkazy, pane?" zeptal se **Deringhouse.**

Rhodan se usmál.

„Vyčkávejte, Deringhouse. Nejlepší bude, když **se stáhnete**

ke třetí planetě a budete předstírat, že je to Země; možná se vám dokonce podaří přilákat Topsisery."

„**Rozumím**, pane! **Ohlásím** se hned. Jakmile se **něco** stane!"

„A co Cucky? Zavřeli jste ho?"

„**To** nešlo," zasmál se Deringhouse. „**Při** akci **bychom** se bez něj neobešli... Nebuďte na něj přísný, pane..."

„Dobrá, dobrá, povězte" mu, že mu jeho **přestupek** odpouštím.

Ovšem vyřídíte mu taky. **Že** během **následujícího** půl roku neuvidí ani mrkvičku!"

„**Hm**," přikývl Deringhouse hlavou.

„Copak?"

„**Bojím** se, že mu **to** **nebude** příliš **vadit**, pane."

„**Jak to** myslíte?"

„**No...** Zdá se, že jsem s ním **prohrál** jistou **sázku...**"